

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ
ОДЕЉЕЊЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
Посл. бр. К-По₂ 48/2010

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА

Са главног претреса од 27.септембра 2012. године

Да констатујемо да су ту:

- **Заменик тужиоца за ратне злочине Драгољуб Станковић,**
- **Пуномоћници Мустафа Радонићи и Чукановић Никола,**
- **Браниоци: Огњен Радић, Дејан Крстић, Ђорђевић, Вучић Шћепановић, Перовић, Бобот, Петронијевић.**

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сада ко мења адвоката Борковића? И Ви Мршовића, Ви за Мршовића и Радивојевића? Да ли су сагласни сада Мршовић брани Цветковића и Радивојевић Кастратовића? Добро.

АДВ. ВУЧИЋ ШЋЕПАНОВИЋ: За Борковића адвокат Шћепановић Вучић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Шћепановић мења Борковића и Крсто Бобот мења Драгана Палибрка.

АДВ. КРСТО БОБОТ: Он би требао после паузе да се појави.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако буде пауза. Сад ћемо да прочитамо ту неко обавештење.

- **Оптужени Сокић Абдулах, Цветковић, Поповић, Богићевић, Николић, Обрадовић, Миладиновић, Видоје Корићанин, Вељко Корићанин, Мишић, Кастратовић, Момић и Цветковић Звонимир, дакле сви оптужени су ту.**

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекла сам Сокић је први ту. И овако, од сведока обавестио нас је Влаховић сведок „да због болести терапије коју више пута примам у кући не могу да дођем на претрес, односно рочиште за главни претрес 27.09.2012. године“. Ја мислим други пут да нас обавештава да је болестан.

И ту је сведок Новаковић, је ли тако? И то је за 03. немамо никакво обавештење да ли је примљен или не. Дођите да чујемо шта ћемо с Влаховићем јер је ово већ друго обавештење, ја сам мислила да ће Ваш бранилац да се јави.

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Добар дан поштовани суде. Господин Влаховић је дао три пута различите изјаве, три пута. Имају састанци који су одржани 07.04, 11.04. главни штаб МУП са Шаиновићем и шта ја знам. Он је потпуно контрадикторно дао изјаве, лажне изјаве је дао. Значи, то можете да прочитате и Ви у документима МУП где он прикрива јединицу која је у ствари стварно била у Ћушкој и то се може из самих документа се може, из самих документа се то утврђује.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Значи, Влаховић мора да дође и може да седи тамо на оној клупи, јер по тим документима Боро Влаховић је био у Ћушкој са јединицом ОПГ, са покојним Бошком Бухом, а не ова јединица овде и то има. Имам још једну можда примедбу на слици посмртни остаци што су дански

форензичари утврђивали виде се полете војних униформи шиптарских, то још нико није овде споменуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ове слике након бомбардовања, је ли тако?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Уједињене нације, како се то каже. Да. Значи, види се, лепо се види, види се комбинезон војни, види се полета војна, значи то није био напад ко год да га је извршио, није био напад на цивилно становништво. Само толико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: О којим сликама причате, о?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Ево могу да Вам дам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хајде покажите ми. Адвокат Ђорђевић мисли исто тако што се тиче сведока Влаховића, исто тако?

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Мени и мом брањенику, обзиром на одбрану која је дата сведок Влаховић је потребан, јер ми имамо одбрану да је био, али ово што износи Мишић Синиша и због тога ради истине и утврђивања правог чињеничног стања.

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Тиче се целе јединице.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Мени лично Влаховић није потребан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта то причате с пуномоћницима, да видим шта показујете то? Где су Вам ту?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Има слика, у руци држи војничку полету.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не може, није ово табла, ово је читанка. Дођите покажите ми где је ту. Не знате број слике.

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Имам уписано.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате уписано? Само да унесемо ово за Влаховића.

Оптужени Мишић Синиша наводи да инсистира да Влаховић Борислав буде саслушан као сведок јер је у току поступка давао различите изјаве. Он сматра да овај сведок зна заправо шта се догодило у селу Ћушка и да је тамо била ОПГ јединица у којој је био и покојни Бошко Буха.

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Тако је, јер он сам инсистира 11.04. на састанку, значи три дана пре акције да се ради општина Пећ и моли министра Шаиновића да се не слави Дан државности него да се што хитније крене у операцију, Дан безбедности, пардон.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добр.

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: А слика иначе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само сачекајте да ово издиктирам.

Бранилац Ђорђевић наводи да без обзира што сведок Влаховић није од значаја за одбрану овог оптуженог зарад утврђивања потпуне истине је неопходно да се саслуша овај сведок.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А чији је то био предлог уопште Влаховић? Ваш?

АДВ. ОГЊЕН РАДИЋ: Судија, одбрана Ранка Момића је предложила сведока Бору Влаховића зато што нисмо имали прилику да га испитујемо, дакле Ранко

Момић није био присутан пред овим судом у моменту када је он давао изјаву, те смо стога хтели да му поставимо нека питања. Он се није превише изјашњавао везано за Ранка Момића, али је дао пар чињеница, непрецизних података и због тога смо хтели да их исправи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И сада кад видите да је болестан?

АДВ. ОГЊЕН РАДИЋ: Пазите, ми не можемо да учинимо да он оздрави нити желимо да му отежавамо положај у коме се он налази. Уколико је заиста болестан и уколико заиста не може да приступи овом суду ми нећемо инсистирати даље на његовом саслушању.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да проверимо?

АДВ. ОГЊЕН РАДИЋ: Мислим да би био ред да се достави некаква медицинска документација, јер иначе би тако сваки сведок могао да тврди да је болестан да не би долазио ни пред један једини суд, али у суду на оцену заиста не инсистирам на овом предлогу. Што се тиче одбране Ранка Момића он њега ничим не терети и ево Вама на оцену остављам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Бранилац оптуженог Момића који је предложио да се овај сведок испита не инсистира да се сведок позива, али би требало да се провери природа његове болести.

Оптужени Мишић Синиша предлаже да се погледају фотографије које се налазе у списима предмета и посебно фотографија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите број?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: 248.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

На страни 248 извештаја Данског форензичког тима где се види одећа и амблем ОВК, те да се не ради о цивилима који су том приликом убијени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли тако?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Мене се све ово не тиче, јер ја нисам био присутан тог дана, али господин Влаховић је господину тужиоцу Станковићу 21.02.2011. године рекао да су судски истражни органи извршили увиђај, да је било 15 тела, где господин Влаховић у Крагујевцу тога дана тврди да познаје конкретне људе који имају информацију о доношењу тела са других локација у селу Тушка. Господин Станковић је упознат са овим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добор.

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Само толико, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То смо унели.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се претрес одржи и да се саслуша, односно испита сведок Новаковић Јовица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви се вратите на место, Ви позовите сведока.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко је проверио сведока?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пита тужилац ко је проверио сведока, ја кажем проверићемо. Можда сам га звала и ја. Рачунајте да сам ја. Можда Срећко Поповић. Да, звали смо Новаковић Новицу, па је испало да је то грешка, сећате се, па смо онда видели да је то Јовица, овај дневник. Ја мислим да сам га ја звала. Поповићу, изволите. Хајдете овде да се снима.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Добар дан. Ја се извињавам, изгледа ми да је опет грешка. Ми смо тражили Милету Новаковића – генерала полицијског који је био заменик начелника полиције СУП Пећ Бору Влаховића у том времену. А потребан нам је он као сведок. Кад сам већ изашао да зашто ми је Милета потребан. Господин Влаховић је овде тврдио да нас је истерао као криминалце крајем августа 1998. године, а тај нам човек потребан зато што сам ја имао прилике да разговарам с њиме још новембра, а још један садашњи начелник СУП Благоје Ђорђевић с којим сам ја разговарао негде крајем 1998, почетком 1999. године кад сам се и раздужио од стране СУП. Тако мени је потребно само да докажем да је Боривоје Влаховић у вези тих комплетних чињеница лагао, јер не знам даље, али за ово тврдим одговорно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Поповић Срећко за овим наводи да он предлаже и даље да се саслуша Милета Новаковић.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Јер код тог господина сам ја био на разговору кад ми је нуђено да се активирам у Министарству унутрашњих послова.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте.

Који је био заменик Боре Влаховића, односно заменик начелника полиције у то доба у Пећи.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: У том времену ја мислим да је био заменик Боривоја Влаховића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако смо и написали. И он се сад налази, не знате где?

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Ја мислим да је он у пензији. Био је у Министарству унутрашњих послова.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где живи не знате?

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Не, не бих имао податке о томе, али мислим да је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али знате да је 1999. године био у Пећи и радио у полицији?

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Да, био у Ђаковици и онда је пребачен из Ђаковице у Пећ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хајде да видимо сад овог сведока који је дошао. Да знам о чему како ћу да га тражим, значи мора да каже нешто. Добар дан. Позвали смо Вас као сведока, као сведок дужни сте да говорите истину, лажно сведочење је кривично дело. Морате да нам одговарате на сва питања, али можете да ускратите одговор на она која би Вас или Вама блиске сроднике изложила тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу. То је упозорење за сведоке. Да ли га разуметет?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Реците нам прво име Вашег оца, Ваше име и презиме, име Вашег оца?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Јовица Новаковић, Богољуб.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте рођени и када?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Рођен сам 06.02.1955. године, у селу Враново, општина Смедерево, Република Србија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваше занимање?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Пензионер војни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, Ваше пребивалиште?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Београд, улица Слободана Лале Берберског 14-и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми овде водимо поступак против неких људи, ја ћу Вам сада рећи њихова имена, реците ми да ли их познајете, да ли сте у сродству или можда у завади са њима. Миладиновић Топлица?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Познат ми је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Познајете га?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Онда, Поповић Срећко, Кастратовић Славиша?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Богичевић Бобан?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Не, можда сам се срео, не знам, али по презименима не сећам се ко је тај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Цветковић Звонимир, Брновић Радослав?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Корићанин Видоје, Корићанин Вељко?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сокић Абдулах?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Николић Милојко?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Момић Ранко?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мишић Синиша?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Топлицу одакле познајете, првооптуженог?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Топлица је радио, у ствари затекао, пошто сам ја дошао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То ћете нам после испричати. Познајете га професионално, с посла, је ли тако?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: С посла, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Познаје оптуженог Миладиновић Топлицу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте у сродству, нисте у завади?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Нисмо, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре давања исказа полаже се заклетва тако што ћете ту текст који је испред Вас на том пулту да прочитате наглас. Заклињем се.

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Заклињем се својом чашћу да ћу о свему што пред судом будем питан, а говорити само истину и да ништа од он онога што ми је познато нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е, хвала. Е, сад нам реците где сте били током бомбардовања, како сте били ангажовани у војсци, које је било Ваше место, позиција?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Током бомбардовања сам био у улози помоћника команданта за позадину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где, у?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: У Војном одсеку Пећ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли то онај ВТО – Војно територијални одред?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Није то Војно територијални одред.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није, него?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: То је Војни одсек.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Који у миру има своју команду, а у рату развија команду са приштапским јединицама и четири војно-територијална одреда. Један од тих одреда је 177. Војно-територијални одред Пећ чији је командант у рату био поручник онда Миладиновић Топлица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а Ви сте, шта сте Ви фактички радили?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Ја сам помоћник команданта за позадину који сам након мобилизације имао своје позадинско место које је било око километар удаљено од командног места саме команде и ја сам у рату био задужен за исхрану, имао сам значи интендантску службу за оправку возила, имао сам техничку службу за саобраћај, имао сам снабдевање горивом, значи правдање тих путних радних листи итд. за шта сам имао начелника саобраћајне службе, имао сам начелника интендантске службе за снабдевање храном. Начелника техничке службе нисам имао па сам мало више ангажовао око оправке возила које код приватника које у друштвеним предузећима на оправци моторних возила јер су се кварила нормално током рата. Онда сам био задужен

за дистрибуцију ако дође до претпостављене команде минско-експлозивна средства и слично, али то је радио у команди, за команду је радио руковалац. То су радили руковаоци Лазовић итд. Чак сам имао прилике да више одем на команда места тих одреда возећи ову благајницу Аговић Садију са једним војником који је био мој ађитант обезбеђење, наоружан у Ђаковицу и у Пећку Бању и у Клину где је она исплаћивала дневнице за војнике у рату. То су војни обвезници у миру, али то су војници у рату, они нису војни обвезници више кад се мобилишу, то су војници и важи Закон о војсци као и за све војнике и за њих. ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. И кад кажете да сте били заменик, ко је био Вама надређен?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Мој заменик?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте били заменик за позадину?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Помоћник за позадину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је био хијерархијски изнад Вас и како се то место зове?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Иза мене је био начелник штаба мајор Гојковић Ранко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Гојковић, добро.

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Дабоме, који је након десетак дана, не знам био је капетан, потпуковник, мало ихибиција, али могу да извадим да се подсетим, Пејчић Радисав, Пејчић Радисав је био иначе формацијски заменик до рата. Међутим, почетком рата је са командом штабне академије повучен, Мајор Гојковић Ранко и Пејчић Радисав је ставио у одељење тамо за војну обавезу, не знам да ли код регрутације, не знам зашта, дао му неке задатке командант а дужност заменика команданта и начелника штаба, односно то је у миру начелник Одељења за војну обавезу уједно заменик команданта, био је Гојковић Ранко, оперативац је био мајор Јовић Светозар, референт у оперативном Чубрановић Ацо тада капетан прве класе, сада је потпуковник мислим у војсци, мислим да је још активан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Хоћете онда да нам кажете још?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Имао је ту приштапске јединице, начелник безбедности Булатовић Дејан, мислим да је тад био капетан прве класе у рату, сад је потпуковник мислим, онда био је помоћник за морал и васпитање, то је мајор из резерве, заборавио сам му име и презиме. Било је ту још неких старешина. Ето то је то. Прва, мислим командант, заменик команданта, начелник штаба, оперативац, референт у оперативном, начелник за регрутацију и мобилизацију активне старешине и ја помоћник за позадину који сам био задужен за ту логистику, за снабдевање, значи без права да командујем било командом, било одредима. Значи, стриктно сам примао наређења од командата, али командант је могао да ме овласти да неки задатак обавим уместо начелника штаба или оперативца који су задужени нормално за праћење дејстава тих одреда итд. Међутим, ја ниједном нисам послат на такав задатак, већ сам обавио такве задатке. Само да Вам кажем госпођо председавајућа судија, је ли тако, да је позадина, кажу у војсци „врећа без дна“. Ја сам био млад позадинац почетком рата. Пуно је посла у позадини.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То нам кажите шта сте радили?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: То вам је посао у позадини тако да ви не стижете било шта околу пуно да пратите, осим што сте сконцентрисани да људима обезбедите. Знате шта значи да један дан један оброк само не стигне у одред да се побуни војска и нешто слично или да не буде довољно горива да остану људи на путу, на улици итд.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То нам кажите који су то Ваши помоћници били, што кажете за саобраћај, за храну итд., ко су ти људи били?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Мој помоћник за храну је био, то је начелник интендантске службе капетан прве класе из резерве значи је био Петровић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а на пример за возила и за гориво?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Командир куварског одељења заставник Јашовић који је био задужен за то разношење, поделу хране, кување итд.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А возило и гориво?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: А возило и гориво смо узимали од, била је тамо нека црпна станица од које нам је наређено да се узме гориво, да узме мој, како се звао Момир, сад опет инхибиција Момир Луковац, ратних средстава је изузимао гориво и то смо имали смо пумпе две на које смо могли да узимамо. Једна је била од Рајић Милорада, ту смо мазиво и гориво узимали и тако да после кад смо напустили територију то гориво према мојим информацијама су однеле цистерне које је ангажовала 125. моторизована бригада у Београду у базу остатак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Остатак?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како се иначе гориво узимало, са боновима, са налогом путним или тако?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Путни радни лист је имао искључиво.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Путни радни лист

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Путни радни лист је узимао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А колико често се издавао тај путни радни лист?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се путни радни лист издавао сваког дана за једно возило или се то издавало збирно за једну јединицу или је то био радни лист па је свако попуњавао?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Да, да, своје путне радне листове је имала и дужна је да их преда месечно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко даје јединици тај путни радни лист, Ви или неко други?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Па они то подижу у команди.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То нема везе с Вама?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Па нема везе са мном, ја нисам имао, ја сам имао празне путне радне листе и ако је некеме требало ми смо правили путни радни лист преко мог референта за саобраћај, оверимо у команду и дамо му путни радни лист.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта се уноси од података у тај лист?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Уноси се прво загревање возила, кад се возило упали мора се уписати минутажа као и минутажа на техничким прегледима она је нешто већа у загревању воде, онда се уписује маршрута од, до ту значи и обратно ако је ишао. Ако је мењао правац онда је морао до те тачке па у следећу рубрику следећу тачку, па у следећу онај трећи правац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли мислите и на путничка возила која користе?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: И путничка и теретна возила, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И теретна? Добро. На који начин су јединице те што кажете приштапске или војно-територијални одреди користили возила, да ли су они добијали тај путни радни лист и држали код себе и уписивали или су сваки пут долазили код Вас?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Сад се треба сетити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које јединице су имале код себе те путне радне листове?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Ја сам имао за команду и позадину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте имали за команду и позадину?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Ове остале путне радне листове су држане по одредима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли то значи да 177. ВТО узме из команде путни радни лист и држи код себе или дође код Вас кад му треба гориво?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Он кад му треба гориво он иде на пумпу са путним радним листом, месечно правда и предаје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И коме предаје, Вама или у команду?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Предавали су мени. Ја сам правдао доста путних листа од доста возила и тамо где није предато ја сам интервенисао да преда путни радни лист од тих и тих возила рецимо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где су се евидентирала возила која су?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Видите 12 година је прошло, не можемо се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, Ви ми увек кажите „ја се не сећам тога“ и тако и онда нећемо да инсистирамо.

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Не сећам најбоље, кажем, рекао сам Вам, али најбоље ме не служи сећање јер доста је времена прошло.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, где су се евидентирала возила која су користила, рецимо један ВТО, да ли је то било код Вас?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Списак моторних возила постоји која су коришћена по одредима, постоји и предат је у команди, ја мислим да је архивирана, предата у претпостављеној команди.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли сте Ви током бомбардовања евидентирали код себе или је то опет јединица држала код себе тај списак возила?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Сви су били команданти дужни да ми доставе списак моторних возила која користе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. А када се рецимо неко цивилно возило одузме за потребе војске да ли се то пријављује Вама или се пријављује накнадно у неком року и где се то евидентира?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Ако се у међувремену устартовао се са неким бројем возила, ако се у међувремену одузме неко возило и мобилише накнадно или не знам како, оно се допуњава тада списак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одмах када се одузме или у неком року или како?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Па знате шта, не можете ви тачно знати кад, дужан је у сваком случају одмах да то пријави, али ја не могу знати кад је он одузео возило, рат је то, не можете ви бити нека „Баба Ванга“ и сад предвидети кад је тај одузео у одреду исто неко возило и није ако он то не пријави у команди. Знате он има команданта одреда. Он то пријави команди, не треба он мени да пријави, он команди пријави, а командант мени нареди „Влаховићу, добићеш списак нових моторних возила, нови списак допуњен“, рецимо тамо Милосављевић принципа команданта војно територијалног одреда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. А сада ми кажите да ли су постојале неке налепнице за возило?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Јесу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И како су оне изгледале, које боје, облик и то?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Било је троугласто, мислим да је било, не знам да ли ВЈ, не знам да ли ВС, није ВС.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је чувао те налепнице?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Имало је неку, не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где су се оне налазиле, физички где су оне биле?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Троугласте су биле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где су се физички налазиле те налепнице пре него што се ставе на кола, значи ко их чува?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Па те налепнице за аутомобиле требало је у команди да чува оператива.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад кажете у команди?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Ја сам имао налепнице, добијем један део налепница у позадини и ја док сам имао ја сам давао, кад нисам имао више нисам давао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад је престало то да их нисте имали више, на почетку, или пред крај бомбардовања или кад?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Па богами негде у средини како се ја сећам није било више налепница тако да вероватно је било неко возило да је коришћено а да није имало налепницу, али имало је путни радни лист.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли су у команди неког одреда имали те налепнице једну количину па да деле сами команданти?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Па то не знам ако су узели од некога. Од мене када је затражено не сећам се, не сећам се заиста ја сам дао да ли у одреду, да ли у команди, али за команданте одреда не знам колико су налепница држали, то не знам, то ми није познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а је ли могао њима да да неко други, а не Ви те налепнице?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Могао је, да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Па могао је у команди неко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У команди?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је Вама познато да ли је дато или не?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Није ми познато, стварно ми није познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. А који је онда поступак ако се одузме возило неко цивилно возило за војне сврхе, који је онда поступак да то возило почне да точи гориво на истој пумпи где и остала и да стави ту налепницу и да га вози војник, који је регуларан поступак, а који је био онај поступак у тим ратним условима када свакако није могло све баш да буде на време по пропису?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Па добро, поступак је да командант нормално пријави одузето возило, а знам да су се после рата, крајем рата и после, писале ове околности под којима је заробљено возило, и то је давано органу безбедности претпостављене команде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, али тада када неко одузме возило, када то возило почиње да точи гориво на истој пумпи и када добије налепницу и ко му да налепницу и ко му да тај путни радни лист?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Путни радни лист кажем узима од команде или пошаље некога код мене да му дам, али ја ћу му дати онда ако је у списку допунио возило, ако га нема то возило на списку за то возило не може добити или му каже не можеш добити на ову, твој командант је дужан да ми преда стару, па ћеш добити нову сада за то возило, значи треба да ми правда гориво, зна и сам Топлица да сам више пута интервенисао да се предају путне радне листе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко да налепницу за то возило?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Заборавио сам људи рат је. Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко стави налепницу на то возило, ко да ту налепницу да се стави на возило?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Па не знам, заиста не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте Ви или командант неког одреда?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Па неко од станичне команде може да да, а био је део тих налепница које сам ја узео у позадини и делио док је могло да се дели, али рекао сам на који начин и како, значи не можете дати, е дај ми три налепнице мени требају, за шта ти требају, за та, та возила да видимо та возила је ли имаш у списку, немаш, ова возила издате су, издате су, врати, издате су за ова можеш добити оформи путну радну листу, а за ове достави ми путне радне листе па ћеш добити нове, тако иде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а кажите ми где је било то ваше командно место, где сте Ви били?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Па око километар удаљено од команде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где је била команда?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Па команда је била, па ја не могу да се сетим тог дела града, негде близина аутобуске станице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У ком објекту, неком цивилном, кући?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Па у некој приватној кући.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ви у?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Ја сам био на путу за ово место како се зове до Пећи, на путу за Пећку Бању и Витомирић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли знате где је.

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Један километар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате где је било командно место 177. ВТО?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Тамо негде у граду, једном сам отишао код председника округа пећког, Поповић мислим да се зове, по неке цигарете и ту сам видио Топлицино командно место.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту сте видели?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Да, да, ту сам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У неком приватном објекту или у неком?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У неком приватном објекту?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Па приватни је објекат, мало је већи ово двориште имао, мало полулуксузан тако, моје је било у две онако средње скромније куће приватне, и знам када сам 1999. године путовао са супругом за Ђеновиће у јесен, септембар, неки Србин ту што је био комшија са тим Шиптаром где сам био у његово двориште са позадинско командно место, каже човек ти је захвалан, пуно те поздравио што му све ствари у кући, што му нисте запалили кућу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сачували сте му ствари?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Да, захвалио ми се Шиптар је био, захвалио ми се, видео сам по легитимацијама које је имао тамо да је имао три сина, да му је један у иностранству, он се човек захвалио, припадали су партији овога умро је, како се звао, не, не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Е тако да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ругова, је ли на ту партију мислите?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ругова, Ругова?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Е партини Ибрахима Ругове су два припадала, а за трећег ваљда није потписано јер је био у иностранству на раду, али му је бланко отворено онако неовверена књижица. то је било на столу па сам погледао човеку и тако да смо ми то мирно напустили то место, штитили га нормално и богами било је рада пуно ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А када ми то кажете хоћете да ми кажете да ли је у Пећи било неких кућа које су изгореле или је било неких уништених, неке приватне имовине?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Било је пуно паљених кућа. Пуно паљених кућа, да вам кажем питајући мог возача Драговић Ацу ко ово ради, каже то шаљу децу млађу, знате ипак сам ја старешина који је дошао са стране, још није ни упознао доста те односе између Срба, ко је са ким завађен, ко је са ким како, ипак су они људи живели на тој територији, то су моје старешине, моји другови о којима имам најбоље мишљење и ово за Топлицу што сам прочитао из новина

ме изненадило јер је он био наш најбољи, најбољи командант одреда, молим вас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Било је кажем паљења, не видите, само видите одједном гори чак је из неких кућа било пуно прасака муниције, значи да је у тим шиптарским кућама било муниције.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Паљене шиптарске куће које су експлодирале.

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Куће и муниција је експлодирала, то је био код једне куће сећам се близу центра је био прави ватромет, не можете да спречите и да желите неку кућу, примера ради госпођо судија, Ферид Ђиколи адвокат из Пећи, који је некада био председник општине Пећ је био пријатељ моје супруге, она је тада била моја вереница, али после је већ 2000. и венчана, иначе професор социолог, није имала посао, завршила у Приштини факултет и радила је тамо на оним штетама на моторним возилима осигуравајуће друштво неко и тако је познавала у сваком региону по неког адвоката, и он је њу звао и каже да ли ваш муж може да спречи паљење моје куће, ја сам побегао са породицом у Црној Гори.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да замоли да му чувате?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Да, ја сам са Ацом Драговић, можете питати човека, више пута обишао ту кућу и лично се чуо са Феридом, Фериде није ти запаљена кућа. Међутим када смо негде у трећој трећини рата, агресије или како хоћете, бомбардовања веш отишли ја и Аца, кућа је изгорела само су зидови остали и тада сам га питао добро Ацо ко ово ради да не може да хоћу да спречим, ето ако је пријатељ моје жене сматрам да је и мој пријатељ, овај познајући његову породицу није имао никога у УЧК тај из своје породице уже мислим, даље не знам, не могу да причам о човеку кога не познајем сем преко супруге, лично га нисам ни упознао, кажем сем што се чули телефоном и тако да то што се тиче паљења тих кућа заиста да сте желели да спречите нисте могли, то су сигурно радили појединци и група, обично се то дешавало ноћу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Обично ноћу?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Дању нисам приметио да је нека кућа запаљена, значи када пане мракић спасић, онда се чуда дешавају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А села околу Пећи?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Села мало познајем, ја сам мало радио у Пећи, годину и по дана са све ратом, ја мало познајем села, сада да ми кажете где је та Ћушка ја орјентирно не знам чини ми се да је на источној страни од Пећи, Гораждевац знам рецимо то место познајем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули за паљевину по селима то Вас питам?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Па само овако из приче, да је доста паљено по селима, као што сам из прича и новина чуо да су после доласка међународних снага на Косово, НАТО снага, почетком међународних јер били су Руси, а Шиптари после контра враћали Србима, разграђивали њихове куће градили своје и знате шта када би човек то гледао са стране закона, онда би требало 90% Срба да осуди, и 90 % Шиптара са супротне стране, оних зрелих не мислим на децу, бабе, старце, они који не виде ни да се крећу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, али сада.

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Када би ишао мак на конач.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али пазите сада пошто се ми бавимо само једним догађајем ја ћу онда да Вас питам. Шта је рекао сада Петронијевић?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Не, не, ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нема везе, нисам га чула зато питам.

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Незнам шта ми је рекао господин.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него, шта хоћу да Вас питам. Хоћете да седнете? Нећете. СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете да седнете?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Не, не, мало ме овај вирус ухватио па, имам здравствених проблема знате, није ништа нарочито.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли хоћете да ми кажете шта је коришћено од средстава везе и да ли сте Ви за тај део били задужени?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Не. За средства везе ја нисам био задужен, па били су они ратни уређаји РУП-ови неки мали и било је телефонске везе, жичне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли били мобилни?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Мобилни нису радили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нису радили?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Па искључено, касније су и поједине жичне линије искључене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А мотороле јесу ли биле?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Мотороле мислим да су биле и да су имали неки, али не знам нисам их лично делио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јесу ли биле током. А то Ви нисте делили?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је делио мотороле?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Знам да је војна полиција, поседује орган безбедности мотороле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте имали Ви моторолу?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Ја не. Нисам имао моторолу, ако је неко казао да ми је дао нека каже која је то моторола.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, јесте ли те мотороле били у прилици да видите током читавог бомбардовања?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Не сећам се заиста. Дуго сам их гледао код људи, знате, а сада да ли до краја бомбардовања јесу их имали или их нису имали или су оне страдале, поквариле се и да ли је било узето.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али на почетку бомбардовања то ме интересује, је ли било од почетка бомбардовања оно првих дана?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Па не могу да будем сигуран да Вам кажем, али мислим да сам видео негде неке мотороле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Током мобилизације на пример оних првих дана када је то рађено, ето то је.

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Па не, не, команданти одреда нису имали мотороле знате то је имало у војној полицији, то вам причам, видео сам код органа безбедности и у војној полицији те мотороле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а код команданата?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: А да ли је неко од команданата користио не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То не знате?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Заиста, ја је нисам имао знате, нисам је имао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а за муницију јесте ли Ви били задужени?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: За муницију су задужени били команданти руковаоци у одредима пошто су после мобилизације свој борбени комплет тамо колико су имали један, два БК носили са собом и току рата нико од команданата одреда није ми тражио допуну са муницијом нити сам ја имао одакле да му дам, тек негде у првој трећини рата је дошао један камион из претпостављене команде ВОК, позадински део, дотерао је противпешадијске и противтенковске мине и знам да су биле намењене Ђаковици и да је то мој Лазовић Момир, е руковаоц, сада сам се сетио, прошло је више од 12 година.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате шта Вас питам, када се мобилишу војници, када се евентуално придода неко у одред ко му даје муницију, да ли то дајете Ви муницију, пушке и тако даље, комплетну опрему?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Не, не, имамо своје пушке и по топовима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли то држи командант одреда па има те сандуке у којима?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: То је у магацинима, пре рата команда има своје стокове, сандуке са оружјем, са муницијом, са масакама, са свим оним што припада једном војнику и то се изузима, вози се на мобилизацијско збориште и тамо се врши подела наоружања војницима, а муниција нормално накнадно када се добије задатак за употребу јединице у борби, односно за оне који чувају објекте од нарочитог значаја нормално не шаље се са празном пушком човек у рат, него му се да муниција, фишеклију и он ту муницију користи по потреби да одбрани властити живот и да одбрани објекат или људство у објекту, ако се на њега отвара ватра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а да ли је код команданата одреда као што је био Топлица, да ли је постојало неко оружје и муниција у сандуцима, да ли је он то имао код себе?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да буде у прилици да он да?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Па било је код руковаоц то држи, он може наредити руковаоцу да да или ако хоће он лично да да, као позадинац гледам, морао би да води руковаоца са собом јер са тиме се дужи руковаоц, не командант, руковаоц је материјални орган ратних средстава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, е сада ми кажите овако, да ли сте Ви чули за догађај у селу Ћушка?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Не. О тим догађајима ништа не знам верујте ми, ни у једном селу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а кажите ми.

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Ако су били не знам какви су догађаји.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, питам Вас зато што ми за тај догађај овде судимо, знате зато Вас питам?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Не знам ни који је догађај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви чули за Небојшу Минића званог Мртви?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Пред крај рата да, да је био страх и трепет за Шиптаре.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а како сте Ви то чули, одакле сте чули, шта је он?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Из прича овако, не знам од кога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овако?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Да. Да. Чуо сам за тог Минића, само сам то чуо крајем рата и из новина прочитао да је убијен негде у Аргентини.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а да ли је тај човек био у војсци или у полицији?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Е не знам ни где је био ни да ли је био у саставу одреда, верујте ми госопђо судија, значи као помоћник за позадину не могу ја да познајем ко је у саставу, ја могу да познајем формацију одреда, али не и људство у саставу одреда. Да ли је био неки да оно што кажу добровољац или из састава одреда или неки не знам који више из полиције придодат и тако даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а кажите ми да ли сте били у ситуацији да тада у Пећи видите један цип на коме се налази намонтирано оружје и да такав пролази кроз град?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Знате шта то намонтирано оружје не, али да се ишло циповима, да је Топлица био велики патриота и да је на циповима када је народ одлазио из Пећ, чак је и један ми нистар био код мене да се наговара надор да остане у Пећи, где ће када је страх ушао у пете и народ бежи главом без обзира, он је ишао са неколико ципова тачно кроз град, добро људи морају на ципове да имају оружје, а не неко монтажно оружје са противавионским топовима као што су ове специјалне јединице, легија и оно што сам гледао по Пећи носиле пре тога рата у борби са терористима када је МУП дејствовао и Државна безбедност, не тако нешто, значи ишли су кроз град и баш се сећам једног ципа, остајо је у сећању, имао је неку воловску главу и рогове, ваљда је такав и био у граду раније вожен од некога, чији је не знам, он је био на челу и ишао је кроз град и писало је останите овде, у том стилу нешто, не могу тачно да кажем ни натпис, али се радило о апелу на грађане да остану у Пећи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да остану ту.

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Како ће да остану у Пећи када се повлаче јединице, ушле су прво италијански тенкови, 14. септембра или 13. беше је отишао Душко Антић са јединицом и рекао да ће вратити полицијско одељење, да ја кренем са позадином преко Црне Горе, ја нисам јер сам мислио да је безбедније преко Митровице и тако сам и ишао јер сам видео после да је 7.

бригада тај пут обезбеђивала, али тај дан када сам кретао ушла је италијанска војска већ са тенковима. Од тог полицијског одељења ништа што је требало да се врати, да ме обезбеди, на милост и немилост ја сам формирао колону и кренуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и пазите још, имам још три ствари да ми кажете и онда прелазимо на питања ових других овде учесника у поступку. Прво да ли сте чули да је постојала нека пољска болница за припаднике ОВК у близини Пећи?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули да је неко упориште ОВК било у одређеним селима у близини Пећи и у којима?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Чуо сам да су терористи били по свим местима појединачно и у групи и тамо према Истоку код оне цркве што су убили двојицу резервиста из војно територијалног одреда Исток, једном је чак чини ми се једно око било извађено, ту је била једна група терориста, не знам колико, нисам их видео али сам чуо да су били јер сам после видео ове снаге војне полиције како тај терен према цркви или џамија шта је било оно не сећам се тачно, претражују. То је негде у реону Ђураковца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Иначе нисам видео терористе, гледао сам народ да иде у колонама, шиптарским тракторима и тако даље, али нисам видео међу њима чисто да неко носи униформу УЧК или тако да је чисто обучен у УЧК, значи терористе нисам виђао онако пред собом или у близини да сам га видео да претрчава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него мислим да ли се чуло да у неком селу разумете велике снаге ОВК па онда оне?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: У свим селима их је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У свим селима.

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: По подрумима су се крили госпођо судија, нисте били сигурни ниједан корак када зађете у село, маска су им била део цивила и стараци који су остали или негде нису ни остали, села су њихова била празна али не без њих, неко је ваљда штитио ту имовину, те тамо непокретне што нису могли да изађу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кажите ми када сте видели ове Албанце да излазе да ли су они били у пратњи полиције или су то биле колоне или војске или су то биле колоне људи онако саме, ако су биле колоне?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Знате шта људи су напуштали, ишли пут Црне Горе, тај део тамо како се зове ја не знам, како се зове, како се зове тај део не знам, тамо од аутобуске станице па напред према.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Пећи самој?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: У Пећи и из тих стамбених зграда гледао сам излазе људи, а пошто је моје позадинско командно место госпођо било близу, Шиптарка гура Шиптара старог у колицима, ја кажем стани, ко вас тера, ко вас тера из ваших кућа, каже неки војници, нека полиција, враћај се назад реко, то председник државе не тражи од вас и врховни командант, они се врате,

после 20 минута опет те исте колоне иду, ја сам морао да одем на задатак, опет те исте колоне иду, видео сам да сам ту немоћан да то зауставим, нити видим ко их је исерао и само вичу неко ми је рекао ово, неко оно и у тој избегличкој колони биле су жене и деца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Они су ишли?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: После пола сата ме мој заставник Јашовић обавестио да је делио у тој колони каже не знам Новаковићу да ли сам дао неком Шиптару терористи хлеб да једе, да ли их хранимо, реко немој, јеси ти дао жени и деци хране, јесам каже, не секирај се дуг је пут до Црне Горе, пешке они иду уз брдо преко планине, то је, нисам му замерио, нисам тражио од њега зато изјаву, то је мала количина хране ако неко хоће ја ћу лично за то да платим или ћу да одговарам, што сам дао да та деца једу успут јер су била мала и ношена на рукама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нека сте дали. Нека сте дали да једу, него да Вас питам кажите нам сада те лепе ствари за Топлицу. Кажете да је био најбољи командант, био је велики патриота?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Био је мало оно што каже, мало пун себе, мало је био надмен знате, једино ми је то сметало, а био је добар друг, био сам добар са њим, реферисао је кратко, значи само чишћење без бројки без ичега, у реферисању ја сам погледао чак и онај ратни дневник, па ја оно што сам видео оно нема ратног злочина, убијено 50, ко може да убије, знак питања, да ли бригада А формације.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 50 људи?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Ако су терористи то су обучени људи, ако су терористи госпођо то су обучени људи страшно, то нису мете које стоје да ви обарате, знате. Е сада да ја не укопам мога друга и не желим, ја само желим искрено да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зато Вам и кажем добар, патриота и то, бринуо се да остану у Србији и то, то Вас и питам.

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Да, да, и сада једино што је волео мало да надувава ствари и да се хвали Топлица, па су и оне бројке по мени, убеђен сам у себе сто посто надувене, да су убијени неки терористи, јесу, а ко је поред њих немам појма, да ли су направљени у међувремену ратни злочини и ко их је правио, да ли то знају сви људи из одреда или само део, колико је то у степену илегалности рађено, не знам ништа госпођо судија. То је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А које возило је например користио Топлица?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Неки цип.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Цип.

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Ципчић мали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли га виђали са Мртвим? Јесте Ви видели тог Мртвог уопште?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И како је изгледао?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Па знате шта ја сам био дежурни, овако сам га видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је изгледао тај Мртви?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Дошао је у дежурну са неким BMW-ом 525, 750.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: BMW кабриолет.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: BMW 750?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Чуо сам да му је одузела полиција после то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А које боје тај BMW?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Црне боје ја мислим да је био. Не могу да се сетим, али мислим да је црне, тамна нека боја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кабриолет?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Кабриолет је био и била је нека женска са њим у колима, то је све. И само су рекли, ја питам ко је онај тамо јер сам дежурни морам да знам ко ми улази у реон, каже Минић, а то је онај што круже приче за њега, ништа више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли у униформи био или у цивилу?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Не могу да се сетим заиста.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ајде мало сада тужилац да Вас пита. Тужиоче имате питања за овог сведока?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Имам. Господине Новаковићу, ја нисам разумео јесте ли Ви још увек активно војно лице?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пензионер тужиоче.

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Пензионер од 2006.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У ком чину сте се пензионисали?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Потпуковник.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Потпуковник. Добро. Ако бисте сада погледали један докуменат на којем пише „ратни дневник“ да ли бисте могли да нам објасните и дате квалификацију тог документа, да ли је према правилима службе то одговара да је ратни дневник или како се, ви сте били ту?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Па знате шта ратни дневник се махом формирао у склопу докумената ратног плана, документа ратног плана се чувају у команди, у специјалној просторији, под специјалним кључевима и те кључеве чува команда исто посебно са посебном пажњом. У рату сваки командант узима своја ратна документа, у оквиру ратних докумената господине Ви сте ме питали, тужиоче, је ли тако, постоји списак докумената ратног плана и на том списку докумената ратног плана сваки документ пише карта, ратна карта одреда, строго пов. број тај и тај, ратни дневник строго пов. број тај и тај, е сада ако га није неко направио или га је направио али га није тамо пронашао, рат је, тамо стављана документација, не нађе га, може да му се направи други ратни дневник и да га користи као ратни дневник стим што је поред овере коју може да да командант, било који од помоћника, печатира се то да степен тајности код деловође упише, значи командант Топлица је био дужан да упише степен

тајности и број, деловодни број, то је ратни дневник то није шала, али ако га није уписао то је био његов да кажем промашај.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Новаковићу пошто видим да се разумете у те ствари, да ли је Топлица био у обавези да води ратни дневник?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Ратни дневник води свака ратна јединица.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је Топлица Миладиновић био у обавези да води?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Он или лице кога он одреди, из ужег дела команде војно територијалног одреда.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли команда војно територијалног 177. одреда је дужна да има ратни дневник?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Дужна је да има.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта се уписује у тај ратни дневник?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Па уписује се активности, обично се уписују активности одреда, не само оно када се иде у акцију, него и оно организовано чишћење, обезбеђење објеката, повучено обезбеђење, допуњено обезбеђење и тако. Значи махом те ратне активности везане за основне задатке војно територијалног одреда.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли то значи да ако се упише нека ратна активност како Ви кажете, у ратни дневник, да ли то значи да је то истовремено и нека наредба команданта одреда?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Ако се упише ратна активност може да ту ратну активност упише сам командант одреда или човек коме је он рекао да то упише, али је о томе дужан да извести команданта војног одсека.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро.

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Мислим дешава се да заборави, да о неким активностима извести, а да о неким не извести.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли бисте предпочили сведоку тај, то што имамо?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овај?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не знам, не видим одавде. На корицама пише „ратни дневник 177. ВТО“.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ајде видите Ви овај дневник, да ли је тај или неки други, а да Вас питам, да ли су сви команданти одреда добили те ратне дневнике обележене са степеном тајности, странама.

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Имали су састав својих ратних докумената у миру, пошто сам ја пре рата био оперативац, поред осталих докумената имали су, а уосталом треба погледати код њих спискове па ће се видети да ли су их имали или нису.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је могуће да неко није добио па да је морао да формира свеску или неки роковник или нешто, у који ће то да уписује?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Не, могуће да је добио али да је негде можда тамо забацио или га не знам на који начин затурио негде па је тражио други.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте чули за такав случај?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Нисам чуо за случај чак и кад сам давао изјаву као грађанин, нисам се сетио да сам неки дневник ја оверавао клаузулом

број страница, јер време је прошло знате, међутим када сам погледао ипак сам ја оверио, не могу госпођо судија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који сте Ви оверили?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Дневник за 177. одред који није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте оверили дневник?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Да, да. Не, оверио, клаузула о броју страница.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: А оверу напред са степеном тајности то је био дужан командант одреда да регулише преко оперативца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И када сте Ви гледали тај дневник?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте Ви гледали тај дневник?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Е сад не знам да ли је то непосредно пред рат или је то почетком самог рата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ко је дао то?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Битно да ту стоји да сам био ПКПО, а ја сам од фебруара пред рат ПКПО, дотле би стајало помоћник команданта за обезбеђење територије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шат је ПКПО? Помоћник команданта за?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Помоћник команданта за позадину, а пре тога сам био помоћник команданта за обезбеђење територије у преводу то је оперативац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ко је дао физички и фактички на руке то Топлици?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате.

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Заиста не могу пушком да ме уперите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али сте то видели својим очима то, је ли ово тај дневник?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Није то тај дневник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није, е онда морате да нам кажете где, на којој страни, у којој књизи и тако даље, видећете после овај списак што сам урадила па ћете тако да евидентирате тај доказ и онда ћемо сведоку то да покажемо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, онда ћемо касније када буде. Имам још питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте да видим сада да ли, нећемо показивати ништа што нисте видели, значи кад он нађе онда ћете да видите и ви и тако.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Наравно судија. Бранилац опт. Топлице Миладиновића, адв. Горан Петронијевић. Уколико се ради о дневнику за кога је овде човек који је потписан на том дневнику, сведок Душко Антић, рекао да није његов.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте. Чекајте.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Ја Вас молим да тај дневник не показујете на начин на који то, значи противим се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте да видимо уопште о коме се дневнику ради. Не знамо док тужилац не каже, уопште не можете да се противите док тужилац не каже, уопште немојте да се противите док не донесе.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Једино може да буде неки илегални дневник који је тужилац убацио у спис илегално.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте да видимо, како може да убаци.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Нема ниједног дневника у пописима списка сем овога кога ми имамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Седите господине Петронијевићу како убацује тужилац илегално, седите, молим Вас.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Па наравно, навикли смо ми то од њега, није то спорно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А сада значи

ОПОМИЊЕ СЕ адвокат Петронијевић.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И кажњава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Тужилац да искључи микрофон.

Значи ОПОМИЊЕ СЕ адвокат Петронијевић да не вређа заменика тужιοца за ратне злочине тако што каже да он подмеће у списе одређене доказе.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Имамо образложење и доказе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте образлагати, већ сам Вас опоменула. Не, већ сам Вас опоменула. Наставите са питањима.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Рећи ћу Вам због чега сам то рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наставите са питањима. Изволите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте имали информацију о недоличном понашању војника из ВТО, да ли су те информације стизале до Вас?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Нисам имао, нисам имао, имао сам само из Источког одреда да тројица нису отишли кући, па су скренули да ли су пили шта су радили, али добро то је командант одреда предузимао мере, а ја сам тад био тамо па сам то видео, а нисам чуо за друге одреде да су неки правила изгреде војници посебно. Нисам упознат са тиме.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, кажете да си цивилна возила одузимана за потребе војске, јесам ја тако разумео?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Да, из пописа је било где је предавана цедуљица власнику и возила која су одузимана од терориста, ја лично нисам одузео ниједно возило да вам кажем.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је Вама познато.

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Ја сам се возио „Ладу самару“, касније сам од полиције добио друго возило, заиста не знам ни тај систем како је одузимано. Извините.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је Вама познато за неки случај да је одузимано возило од некога, за потребе војске, да ли знате конкретно случај?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Конкретан случај је Иличић Милан узео један камион, па тај камион преко неког адвоката из Србије се жалио Шиптар власник и онда је мени када смо били команда за развој војног одсека Пећ, тада је Душко већ отишао одатле у Крушевцу, пуковник Абаз Мирко наложио Новаковић пронађите то возило ви сте били позадинац знате, то позадинац ме је и после рата пратило, јер морали сте, ви сте тај били, ви сте то радили, ви то знате, ја га пронађем у 125. моторизованој бригади, одузмемо возило, дође адвокат, возач и на границу тамо она од Ниша што иде према Косову се одвезло то возило, човек је имао потврду да му је узет камион, међутим у моменту нашег сељења он није био ту, они су били избегли, није имало коме да се врати, па је то дошло у Крушевац и коришћено мало па се после то вратило човеку преко адвоката.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро.

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Лично сам учествовао у враћању тог возила Шиптару. Чак ме је и преко супруге поново Ферид Ђиколи звао каже дај реци да интервенише, имао је велико поверење човек у мене и реци твом супругу Данијела да се то возило врати. Сви знају ови из одреда, ја сам се тада у рату женио знате, па знају ту моју супругу, она је малтене била ратни други свих нас, садашња која је сада професор у Београду и тако.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте се виђали са Миладиновић Топлицом и пре бомбардовања?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Пре бомбардовања, па нормално код нас у касарни „Војвода Петар Бојовић“ у Пећи.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли знате где је било његово командно место пре бомбардовања?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Пре бомбардовања му је било мобилизацијско збориште.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не збориште тамо где је седео, где му је било командно место?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Пре бомбардовања командно место, а тамо, био је на првом, не, не знам, оно друго командно место знам а ово где су му била ратна средства то је била нека зграда звана „код Мућа“, где.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: „Код Мућа“, где је био његов старији водник Рашовић са материјалним средствима, његов материјални орган, „код Мућа“ то је једно велико двориште са великим зградама.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли имао он неке везе са касарном?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Какве везе?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Са касарном у Пећи?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Не разумем Вас.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажете виђали сте га у касарни, сада сте поменули.

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: У касарни сам га виђао пре рата.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па то питам за пре рата?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Па пре рата је нормално у касарни је био не знам где је радио он пре тога, чекај Миладиновић Топлица је дошао код нас, а пре тога је био један и брат му је пуковник у војсци, брат му је из Гораждевца командант.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Пазите, моје питање је гласило где је било његово радно место пре рата? У касарни или ван касарне?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: У касарни.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И онда сте.

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Када је отишао овај на школовање он је преузео 177. оред, али само ратни оно документацију.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, кажите ми сада овако, поменули сте неко командно место ван касарне, па моје питање гласи када је измештено то командно место из касарне? Да ли је то Вама познато?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Па неколико дана после рата, после почетка бомбардовања.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: После почетка бомбардовања?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Да, да, када је Душко Антић наредио да се изађе, да се напусте објекти.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли знате када је Душко Антић то наредио?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Не знам, али имали смо срећу да нисмо били гађани за то време док смо били у касарни.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли можете.

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Сувише смо потценили тај авио напад, бомбардовање.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Можете ли да се сетите колико је дана трајало бомбардовање па је измештена касарна?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Ја заста не знам, али можда три, шест, дана. Не могу да се сетим, не могу да се сетим, заиста не могу. Није да ми није познато, познато ми је али број дана не могу сада да одредим после толико година. Неколико дана је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко сада негодује тамо?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Да ли је био дан, два, три, заиста не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сачекајте само да кажем, значи Мишић да се утиша и да се тамо не чује из оног посебног дела.

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Не, ја се извињавам они ако мисле шта лупам, не знам број дана, да ли је један, да ли седам, знате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте сада. Само да кажем нешто, само да Вам кажем. Значи сада опомињем оптужене и опомињем, сада Ви мало сачекајте да опоменем, немојте да Вас чујем тамо из тог дела где сада сведок, уопште не могу да пратим сведока зато што чујем из тог посебног дела, чујем оптужене, из овог овде дела чујем Петронијевића, ако не постаља питања чујем тужиоца, сви

у исто време причају. Сада тужилац поставља питања сведоку и само се они чују, наравно један па други.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја се овде стално прекидам. Сведок одговори на питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви се не прекидате, него Вас ја прекидам зато да опоменем оптужене.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Онда оптужени добацују.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ајдете па наставите са питањима.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажете да од села познајете само Гораждевац?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Гораждевац, Бело Поље, познајем има оно село се зове.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, интересује ме само Гораждевац, јесте били некад у Гораждевцу?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Јесам у школи смо били основној, тамо нам је било мобилизацијско збориште.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли има Гораждевац неку славу да слави, као слави цело село?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Па не знам, нисам присуствовао нити сам зват на ту славу у Гораждевац.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, а раците ми само тај како Ви кажете руковалац муницијом Топлици Миладиновићу, је ли знате како се он зове?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Рашовић.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Рашовић, а презиме?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Рашовић му је презиме, а заиста не могу да се сетим, мислим да сам писао али опет не знам да ли сам погодио да ли је то Рашовић, Рашовић Радосав, не могу да се сетим, да ли је ово име, да ли презиме, Рашко смо га звали, тако нешто. Био је из једног села код Клине, не могу да се сетим појединих људи, нормално команданта одреда се сећам и све, али не могу, ево ја могу овог руковаоца Лазовића па некад заборавим му презиме, сећате се на почетку да нисам знао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да.

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Презиме руковаоца свог.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Описали сте једну ситуацију са људима који су покушали да напусте Пећ, па кажете да сте их Ви вратили, је ли се сећате тога да сте причали?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: А то је, да, да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте виђали избеглице у колони да пролазе кроз град Пећ?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Јесам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли знате одакле су ти људи који су пролазили у колони кроз град Пећ?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Из Пећи, из разних делова града.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли су били из околине Пећи?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Не знам, не познајем ниједног у околини, заиста.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли знате где су се они кретали?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Кретали су се пут Дечана, Призрена и пут горе према Црној Гори.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Када крене пут Дечана, Призренаа, где иде?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Према Рожају, то је пут према Рожају.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, Дечан – Призрен, је ли знате где су даље ишли?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Не знам, пратио сам их негде до иза центра града, више не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, ја ћу сада добити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дневник.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да, па ћу да наставим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ми док чекамо, реците шта је било задужење 177. ВТО?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чиме се бавио 177. ВТО, да ли је он ишао у неке акције или се бавио нечим другим?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Ја сам оно што сам чуо изреферисао, ја обезбеђење појединих објеката, не сећам се ни ко их је обезбеђивао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На пример водовод или пекара или тако нешто?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Имао је обезбеђења та и чишћење територије повремено, чишћење територије од терориста по околним местима, али у самом граду Пећи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а да ли је у том чишћењу онда постоји за чишћење тих територија, да ли је постојао неки посебан део у оквиру 177. нека група?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Не знам није ми познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате.

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Не, не, то ми ништа није познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је.

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Само из општих дужности одреда и оно што знам да су у почетку када су распоређиване снаге и то све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли сте Ви били уприлици да видите или да чујете током реферисања да је 177. био обележен неким белим тракама?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Ууу, нисам то, па и да сам чуо сада сам заборавио, не знам, није ми то познато, које беле траке?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Беле траке да се разликују од других?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Не знам, од којих других када су они ту били, била је 125. бригада али она, 125. бригада је имала дејство доле према и на Кошаре знате, знамо где су ти људи страдали, а не знам од кога би се то разликовали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, питам Вас.

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Са тим белим тракама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е реците ми сада још приликом одузимања.

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Мени нису јасне те беле траке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Приликом одузимања?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Ношене, где су ношене те беле траке, имали код себе, на рукавима, везивали?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вам то предочавам одбрану, одбрану, да су се ставиле те беле траке да се разликују. Да Вас питам још када се возила.

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Можда је у борби ако је тако урадио неко, онда је хтео да дистанцира своје борце.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од чега?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Да не би било међусобног гађања, то је неки знак досетка команданта, али мени то није познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. А кажите ми када су се одузимала возила, да ли се издавала потврда?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Да. Она која су мобилисана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ко је издавао, потписивао ту потврду?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Потписивао је Ивичић Милан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Сада потпуковник, а онда капетан прве класе, начелник за мобилизацију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а где су се те потврде налазиле, обрасци тих потврда?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Код њега. Код њега у одељењу за мобилизацију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и још ми кажите само да видим да ли сам још нешто, па ме тужилац потсетио.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Председнице ако дозволите

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је то ево тужилац је у међувремену донео тај дневник, да видимо који.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Овде пише сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да видимо који, који дневник показујете дајте нама па да дамо одбрани или на документ камеру.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ево има број.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Део списка, е само да видимо. Кажете то је стигло са оним документима је ли тако, из ВБА. А из истражних списка? Добро. Значи ово је из истражних списка, документ, одбрана је то видела још у истрази. Је ли то овај исти?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Није исти, ту пише да је дневник неког „Белог Дрима“.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, сада да „Бели Дрим“, а овде.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ту је 177.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ово је копирано из списка или Ваше? Ово је из списка?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То је копирано из списка истраге.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из списка истраге.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Означено ту бројем странице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, само да видим који сте ви донели. Је ли имамо ми књигу из истраге па да онда тамо погледамо у њој, где је онај списак доказа.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Чини ми се да сам исти такав дневник на Ваш захтев да вам је доставила БИА, ВБА.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Само да видимо да онда, ово је фотокопија или можда.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Судија, адвокат Ђорђевић, ја мислим, документ камеру.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сте све без микрофона, која књига? Књига 12, да. Ништа, мораћемо да донесемо књигу 12 ако нису књиге овде. Добро, је ли можете Ви и да ље да наставите са тим питањима да донесемо књигу 12 да ставимо на документ камеру, па да то тако видимо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Имам питања када погледа ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А за то време ја шаљем сада одбрани да погледа овај ратни дневник који је донео тужилац, а сада ћемо донети и књигу и ставићемо ту што имамо на документ камеру. Сачекајте да видите, да прво видите ово, да сви прво виде ово, па онда. Молим, да идете? Изволите, адвокат Вучић Шћепановић је ту.

Уписаћемо да колега Перовић напушта претрес и да је ту Вучић Шћепановић који и иначе обавља одбрану.

Ајде да видимо Сокић шта хоће, изволите. А ајдете изволите, ја мислим хоћете нешто да кажете, неко питање. Ајдете, да изведемо опт. Сокића. И Ви, сви? Па онда ако ће сви до тоалета онда ћемо да одредимо паузу, да се и ви одморите. Чекајте да видим шта ћемо још од доказа да показујемо тужиоче? Само овај. И да ли има још нечег?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Само тај ратни дневник са том наком клаузулом о броју страна, има 95 страна и има на крају дневника клаузула о броју страна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Значи за овим.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И поједине одредбе, односно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неке фотографије, нешто?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Ниша.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, одбрана да ли ће тражити фотографије да гледа сведока?

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Свашта ћемо тражити судија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, онда ћемо да донесемо овде комплетне све списе, све што постоји.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли хоћете да констатујете да је одбрана одговорила „свашта ћемо тражити“.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Свашта ћемо тражити, то је евидентирано у аудио запис.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Није укључио микрофон.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одредићемо паузу да се одморите, попићете горе у Служби за помоћ и подршку сведоцима нешто или ту негде где год хоћете и онда се видимо за неких 15-20 минута. Колико 15 минута. Ту сте из Београда вратићете се кући на време.

За овим суд одређује паузу у трајању од 15 минута ради одмора.

Значи у 11,15 се видимо.

Значи ево овде су списи, књига из истраге број 12, стављамо је на документ камеру и онда ћемо да погледамо да ли је то тај дневник и позовите сведока.

Ајде ми сада да унесемо,

за овим се преко документ камере приказују списи из истраге који носе ознаку „ратни дневник“ страна 3079/440 до 3087/440.

У судницу је ушао сведок Новаковић и сада стављамо овај документ који је тужилац предложио да га погледате, прво стављамо на документ камеру да нам се изјасне браниоци, то је део списка, да ли браниоци и оптужени знају о чему се ради? Знају, то је у списима, добро. Изволите господине Петронијевићу.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Бранилац првооптуженог Топлице Миладиновића, ми смо као и раније изразили резерву и предлог да се овај документ не показује јер ово није документ онај који би требао да буде доказ у овом кривичном поступку, дакле не знамо шта је ово, он има неке службене печате горе и тако даље, ВБА, ВБА није орган судски који би могао да оверава истинитост садржине појединих докумената, према томе нити имамо оригинал нити имамо потврду да се ради о дневнику који је лице који је на крају оверило и потписало, а то је пуковник или потпуковник у том тренутку Душко Д. Антић који је овде као сведок рекао да то није дневник и да то није његов потпис. Према томе ја не знам уопште зашто ми овај документ уопште употребљавамо. ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Његов нити аутентичност нити доказна снага нису потврђени овде, према томе мислим да спада у категорију оних доказа који се у складу са Законом о кривичном поступку мора издвојити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сада мора да се вратите, морамо сада ово да унесемо.

Бранилац опт. Топлице Миладиновића, адв. Петронијевић сматра да се ради о доказу који не само да не треба показивати, већ треба да се издвоји из списка јер документ није предат у оригиналу, ВБА није орган који треба да овери верност и да потврди да је документ веран оригиналу, а сведок Душко Антић је навео када је саслушан да потпис није његов.

Добро.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Бранилац оптуженог, овде се ради очигледно и то се може видети и то смо прошли пут када је Антић био детаљно и анализирали, ради се о неком писанији коју је неко сачињавао накнадно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: За које потребе, за које сврхе то је сада више није наше да се бавимо, да ли је то било потребе Хашког трибунала, потребе

наших органа гоњења или било шта друго, углавном ово не може никако се сматрати аутентичним а не поготово не ратним дневником.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Ми оригинал никад нисмо видели, имамо ту некакве копије са некаквим шкработинама према томе то није документ који се употребљава у суду у оваквим поступцима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сада ћемо ми да.

Веће доноси

РЕШЕЊЕ

да се сведоку покаже овај документ који се налази у списима.

Па Ви господине Новаковићу молим Вас да погледате ово сада што ћемо преко монитора пратите ту шта вам показујемо, на монитору ћете имати слику овога што стављамо на документ камеру и кажите нам сада да ли прво нам кажите да ли видите је отприлике ратни дневник имао ту форму и како је изгледао и даље ће тужилац да Вас пита. Је ли видите Ви добро?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Имам малу диоптрију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте понели наочаре?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Нисам, нисам, али добро, видим, видим. Па овај ратни дневник пише 177. одред, али не знам печат чији је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете да видите? Ево да ми видимо овако, па ако се сложе оптужени и одбрана да Вам дамо евентуално у руке ако боље видите. Како немате слику?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Да, да, има слика, има рубрике су оне које иначе треба да садржи ратни дневник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Ово што се тиче видим да је садржај уписиван, да је примио поруку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте сада само. Је ли имате слику?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Имам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Браниоци? Немате. А ова страна је ли има? Има. Дајте тужиоце фотокопију њима да погледају ако Вам није тешко. Ми немамо фотокопију, ми имамо оригинал. То нам је из списка, део списка. Не, не, браниоцима. Добили су слику, добро. Е сада шта су питања?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јовице Новаковић, ово што сада видите на екрану, да ли је то форма ратног дневника?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Форма, поново, образац је форма ратног дневника.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли ово ратни дневник што видите сада?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Овакав треба да изгледа ратни дневник.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро.

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: А чији је, пише напред да је 177. одреда, ко га је правио, ко је ово писао, садржај, то ми је све непознато.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, сада окрените.

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Само форма, причам о форми.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Окрените последњу страну дневника са каузулом и питања везано за клаузулу, да објасни ову клаузулу и да ли препознаје потпис на овој клаузули?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Слабо се види, изузетно слабо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта значи ова клаузула, да ли се уобичајено ставља на ратни дневник и да ли можете препознати потпис испод имена Душка Антића?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Не видим, само видим два три реда, садржи чак и садржај не може да се прочита, ни печат горе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даћемо Вам сада у руке да видите.

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Не, ево дођите да видите, пола се не види ништа.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Могу ја да прочитам текст није то проблем.

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Да погледам лично ако је то могуће. Није ми познат потпис, не могу да знам на „М“ да личи, да ли је Миладиновић не знам чији, Душка Антића а овде испод, е сад видим, сада видим, сада видим једва се види видим доле личило ми на „М“, да ја сам ово већ видео, ево да, је Новаковић, мој је потпис, мој је рукопис, клаузула, комплетан рукопис је мој, препознао сам свој рукопис, ја пишем латиницу и ћирилицу и тврди и оверава, ево овде и то је то значи, а напред видим да тај дневник напред, намењен 177. одреду када је направљен тачно не могу да знам, да ли је у току мира рађени су у току мира значи.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Реците ми сада даље.

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: И намењен је 177. одреду, да ли га је користио или није или неки други, не знам. Даље ја сам само ставио каузулу, а даље овера иде од стране команданта одреда и упис тамо у деловодник код деловође, то није мој посао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли испод имена која штампаним словима написано Душко Антић, Ваш потпис?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Где пише Душко Антић? Да, да. Ја сам ставио „за“.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А ставили сте „за“.

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Ставио сам „за“.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте Ви тада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, чекајте, само ту морате у микрофон да причате.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ви сте ставили „за“?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте Ви тада били овлашћени да ставите „за“ и да потпишете Вашим рукописом овај дневник и ову клаузулу?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Било који помоћник, ако сам тада био, ако је прављен пре рата, помоћник за оперативно наставне послове, ја сам могао ставити „за“, потписати, па Душко и не улази тамо док ми то формирамо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте Ви то могли да потпишете после рата?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У име Душка Антића?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Зашто не?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Молим?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Зашто не?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Па ни у току рата, после рата?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: После рата?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Па после рата је, ја сам био и даље помоћник за позадину, па могао је и он и Пејчић и ја, могли смо да потпишемо, али зашто би био после рата.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, Ви тврдите, добро реците ми зашто би било после рата?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Па кажем зашто би се потписивало после рата, ја такав дневник не би јер њему не треба ратни дневник потписати.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, је ли то да разумем да Ви нисте потписали после рата?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Сигурно не, могуће пре сам рат или пре рата када је формирана документација.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, али прочитајте ову клаузулу шта каже? Је ли можете, да Вам ја.

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Да ова свеска служи за вођење ратног дневника и да садржи 95, 95 у загради, листова, нумерисаних од 1 до 95, те да је уведено у списак издатих свезака под редним бројем.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, је ли Вам то нешто сада указује када сте могли да потпишете овај дневник.

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Овај дневник? Пре рата, ја сам био оперативац.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, ми се не разумемо, ову клаузулу?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Да, да, у моменту када је формиран.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А шта ово значи, да је ратни дневник шта значи формирање ратног дневника? Јесте Ви то значи.

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: То је један од докумената мог плана.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте Ви ову клаузулу ставили у празну свеску или сте клаузулу ставили када је ово исписано све?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Не, не, празно. Празно, какви исписано, ко ће да вам стави на исписано, нико. Значи када се формира ставља се број страница.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То нам објасните.

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: И оверава.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Како је овај ратни дневник формиран и предат Миладиновићу?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Није предат Миладиновићу, он је био у саставу докумената мог плана је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ком сад Миладиновићу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па није он рекао Миладиновићу.

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Молим?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Када је формиран и када је предат 177. одреду?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Он је формиран, не могу тачно да се сетим, пре рата или непосредно пред рат и стављен је у документа мог плана, тако је требало да буде, ја се не сећам да ли је неко дошао, кажем могао је дошао и тражио да накнадно формирамо неки дневник.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, то је довољно. Молим Вас окрените сада ако имате ту при руци датумом 14.05.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, сад морамо да ставимо на документ камеру.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: 14.05. датум.

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Шта је то?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли видите ову рубрику?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Е сад, овде ја ћу Вам прочитати, пише.

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Видим само рубрику и нека слова.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: „Тежиште рада на претресу села Ћушка, Павлан и Захач, став са војничке тачке гледишта, пошто сте Ви официр, значи претрес села то што овде пише“?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Претрес.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта то значи претрес села?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Претрес је реч вишеструког значаја.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Има ли неко значење са војне тачке гледишта прецизно?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Па има са војне тачке гледишта претрес територије значи да се на територији тој нема постављених мина, то раде минери, да нема непријатељских војника, терориста.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кад каже претрес села, шта то значи?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Па кад иде претрес то се иде фронтално и бочно уз заштиту због евентуалног могућег отварања ватре од стране непријатеља, знате.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Немам више питања.

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Кад се претрес ради не може се на дивље упадати тек тако. То се формира фронт, ја сам гледао како то ради војна полиција код оне цркве кад сам објашњавао. Претрес кад се врши фронт се формира са заштитом блокова и онда се полако иде, може и други ред да буде и трећи ред, тако да ако први ред почне да трпи јаку ватру он залеже, ватру отвара други ред или трећи ако је у позадини и у току кретања нормално користе природне законе. Не иде се то тек тако као да је ослободилац Београда и не знам како да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Е сада ако нема ништа више за овај дневник, нема, онда имаћете Ви питања, онда сада да настави одмах одбрана ако има питања за овај дневник док је документ камера укључена. Ко од бранилаца има

питања? Изволите. Хоћемо да вратимо онда слику суднице господине Петронијевићу ако сте Ви први, изволите?

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Судија, ако дозволите ја бих постављао редоследом који ја сматрам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Важи, онда ћемо да наложимо режији да врати слику суднице, а касније ћемо користити документ камеру.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Господине Новаковићу, где је било Ваше седиште, Ваше командно место првих дана бомбардовања?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Не могу да се сетим баш тачно где је било.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Јесте ли мењали у току бомбардовања локацију?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Да ли беше једна, па онда друга, не сећам се, ја мислим да ми нисмо ни имали, нисам сигуран, давно је бре то било, сад таква питања после 12 година.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Шта значи са војничког, са војничке терминологије измештање?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Заиста, мислим да смо били само на оном једном тамо смо били цело време, нама је наредио Душко да се разместимо.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Где?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Па пут за Витомирицу код аутбуске право једно 800 метара.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Ту сте били сво време рата?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: До краја рата смо тамо били.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Шта значи измештање у војној терминологији?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Премештање.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Измештање? Ја за премештање нисам чуо.

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Измештање.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Без обзира на моје скромне чинове.

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Измештање значи да се сви органи који су на командном месту премештају на наређену локацију. Премештање може бити скупно одједном или по делима да се премести командно место.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Шта значи дислокација?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Дислокација је исто неки вид премештања, измештања, да се дислоцира одатле, значи једноставно да га нема на том делу, али му се даје наредна локација на којој ће бити.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Има ли по Вама разлике између та два термина?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Нема никаква разлика по мени.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Да ли Вам је познат било какви акт врховне команде који је донет пре самог почетка рата на тему ова два термина, није важно да ли је измештање или дислокација?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Није ми познато.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Никада нисте чули да је врховна команда донела одређену наредбу о дислоцирању и измештању гарнизона, касарни, јединица, итд. са јасним терминима спровођења те наредбе?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Не знам, нисам се ја бавио, то би требали команданти да знају, начелници штабова, не ја.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Шта значи ратно стање у војној терминологији?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Ратно стање је проглашење ратног стања значи стављање свих снага активног, резервног састава, онда кад је била резерва у први степен приправности. Не мора да значи да су почеле борбе, али приправност је та.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Питао сам Вас проглашење ратног стања шта је у војној терминологији?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Не знам, ја сам то одавно учио.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Добро, неће Вас нико оборити сад на испиту, питам Вас због поступка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па можда и хоће.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Кажите не знам, не знам, знам, знам.

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Проглашење ратног стања, знам да је када председник државе, врховни командант и врховна команда прогласи ратно стање својим актом и онда су дужне у војсци, што се тиче војске те јединице да се доведу у највећи степен приправности и чекају наређење за, а иза тога може да уследи проглашење опште, делимичне или потпуне мобилизације.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: То сам управо хтео да Вас питам, да ли се прво проглашава ратно стање па се спроводи мобилизација или обрнуто?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Па знате шта, да би, може да се као превентивна мера не мора увед то да буде тако, кроз историју гледајте мало да се прво прогласи мобилизација неких ударних јединица па тек онда да се прогласи ратно стање, а може да се прогласи ратно стање па да се нареди мобилизација.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Да ли знате шта у војној терминологији значи стање непосредне ратне опасности и које су мере које се спроводе, пошто сте Ви официр, тужилац, се ослања на Ваше знање официра, па ја бих само да проверим Ваш кредибилитет у том правцу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Није стручно лице нити је вештак да одговара на таква питања.

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Нисам ја заиста вештак и то све.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Судија, ја бих молио да се тужилац не меша.

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Господине тужиоче, ја покушавам да одбрани коликико могу да одговорим без да Вас игноришем, без да Вас уважим.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Немојте случајно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одговарајте.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Ја Вас уважавам.

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: И ја Вас и зато покушавам ако се нечега сећам да могу да Вам одговорим, али питање је било.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Шта значи у војној терминологији термин непосредна ратна опасност и које се мере предузимају у стању проглашења

непосредне ратне опасности када су у питању војне јединице редовног и резервног састава?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Не бих се могао сетити да бих дао неки квалитетан одговор, па не бих ни могао да Вам баш одговорим на то питање, не сећам се тих термина, давно је то било 1991. године кад сам полагао за мајора.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Кад сте задњи пут видели овај дневник?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Који?

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Овај сад који сте гледали?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Овај сад што сам гледао?

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Да.

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Па мислим да сам га видео кад оно беше.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пустите човека да каже.

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Кад сам га видео овде.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Да ли сте га видели и кад сте га видели?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Тај дневник је, кажем, не сећам се времена тачно његовог формирања, мој је потпис и мој рукопис у клаузули, али предочен ми је први пут овде кад сам давао као грађанин.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Кад сте давали?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Па и 14. овде стоји 14.06.2012.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Где сте давали?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: У полицији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У полицији?

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Где?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Кнеза Милоша?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Не, овде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где овде?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Код Ивановића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ивановић који, има истурено одељење овде у згради.

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Мени је речено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питам, питам.

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Мени је речено да ме зове помоћник тужиоца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Помоћник тужиоца Ивановић Драган овде у згради сте били?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То Вас питам, да ли сте били овде у згди, легитимисали се овде на улазу?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: То је то 14.06. Јесте легитимисао сам се на улазу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вас се легитимисао можда тај Ивановић?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажем, је ли се легитимисао Ивановић?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад је разговарао с Вама. А које писао тај записник?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Па био је господин тај присутан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Код тужиоца?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Једно време, не све време господин тужилац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зато питате ко, ја сам звала сведока још за јуни. Изволите.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Видим да сте спремили неке белешке, кад сте писали те белешке?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Молим?

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Белешке?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: То су имена.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Сад сте их писали.

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: После разговора са њима да се не брукам овде али видите да сам се опет обрукао.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Је ли Вам неко тражио да се сетите тих имена?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Није ми тражио, само сам ето желео да кажем.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Којим поводом сте направили те белешке?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Молим?

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Којим поводом сте направили те белешке?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Да бих се сетио имена као што сам ево заборавио Лазовић Момира кажем не сећам се, звао ми се руковалац Лазовић Момир. Време бежи своје и немам их све опет.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: На које околности сте Ви давали ту изјаву?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Молим?

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: На које околности сте давали изјаву?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Не знам како мислите на које околности. На које околности?

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте потписали Ви ту изјаву? Да ли сте се Ви потписали?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Ја потписао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То што имате?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су се потписали они, тај који је писао, куцао, тужилац тај Ивановић и они су се потписали?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Јесте, има тога. Јесте, ја сам потписао, виши тужилачки помоћник Иван Дозврчки.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: И ја грађанин.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Има ли суд овај доказ?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Суд први пут чује.

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: То је службена белешка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како се зове то горе?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: То се зове службена белешка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зове се службена белешка?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: И овде пише позади грађанин.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Питао ме господин кад сам видео.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Судија, у конкретним околностима сматрам да нема услова за саслушање овог сведока, ови докази треба да се доставе суду, учини доступним одбрани, па тек онда да се овај сведок саслушава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Службена белешка? Добро. Придружићемо документ.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: То би требало да буде саставни део списка. Ако је службена белешка узета са одредбом ЗКП, ако је узета приватно у неком разговору у кафани, чули смо да није извињавам се, овде је ипак, онда је то нешто друго.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Према томе, у том смислу дајем приговор. Наставићемо са овим сведоком. Кажите ми господине Новаковићу не знате значи шта је ванредно стање, шта је непосредна ратна опасност, шта је проглашење ратног стања, које се мере предузимају у војној?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Пуно тога се заборавило, али зна се.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Знаш, али Ви сте официр, малочас сте на тужиочево питање овако из рукава одговорили те стручне ствари, а ја сам се зато понављао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не збуњујте сведока.

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Дужности појединих сведока, шта су радили поједини одреди, био сам оперативац.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Па тим пре?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: То је за органе за мобилизацију, то је био пре Ивичић, али то није позадинца нити оперативца ти појмови.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Ви сте одговарали малочас на питања која се не тичу позадине и врло сте компетентни у одговарању на њих, то Вас и питам за ово друго, ово су елементарне ствари?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Из оперативног дела се тичу.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Старији водник прве класе ово мора да зна, то није мали чин био подофицир.

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Ако је отишао у пензију пре 6 година или од те дужности је отишао пре 12 година не верујем да ће да зна.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Јесу ли се мењали прописи војни у тој области у време док сте Ви службовали?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Па нису се баш промениле униформе, нешто мало ту и тамо.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Колико сте Ви имали радног стажа?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Када?

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: У току Вашег службовања?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Око 35 година са бенефицираним.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: И колико сте били у школи, војним школама?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Војна гимназија, војна академија, 8 година.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Осам година?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Плус курсеви.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Плус курсеви? И нисте успели ово да запамтите?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па није.

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Не.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Добро, идемо даље, судија морамо да проверимо молим Вас.

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Толики стручњак из свих области.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Кажите ми да ли сте Ви икад водили ратни дневник?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Не.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Нисте никад водили ратни дневник?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Не, ја не изводим дејства.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Нисам Вас разумео?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Не изводим дејства.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Не изводите дејства?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Само ако се развија позадина, има документа сва позадина.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: А кажите ми следеће, јесте ли икад видели ратни дневник?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Јесам.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Шта то значи?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Попуњен?

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Не, не, добро сам питао, шта значи ратни дневник, како изгледа ратни дневник?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Па ратни дневник овако како је овај што ми је приказан.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Обична свеска исшпартана са рубрикама и пише „ратни днвник“?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Ратни дневници, прави ратни дневници, мислим они који су у време кад је то могло да се уради, одради како треба, смешно је да буду на неким фотокопираним папирима и листовима, него су морали бити као свеска.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Да ли је постојала посебна књига са тврдим корицама на којима је писало „ратни дневник“, грб државе и све остало?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Били су и такви ратни дневници, али то је махом било при команди, то није стигло до најмањих јединица, најнижих да се подели.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Да ли сте Ви у позадини морали или могли или имали такве ратне дневнике, односно такве обрасце ратног дневника?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Како мислите обрасце?

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Књигу ратног дневника, непопуњену, празну ратног дневника?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Можда сам и имао од претходног позадинца, јер ја само што сам доле ушао у рат, а да није вођено нешто, можда је била таква, можда је била чак.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Не Ваш лично, нисте ме разумели.

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Мој лични не.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Не Ваш лично, не дневник позадине, него образац, дакле, књигу непопуњену ратног дневника ово што сам Вас малочас описао, Ви се слажете да је то тако, посебна књига на којој пише „ратни дневник“ са посебним рубрикама, са горе одштампаним итд?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Ја сам то видео у неким командама, али ја нисам имао такав ратни дневник и не знам да ли га је нека од наших војно-територијалних јединица имала.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Никада нисте видели такав дневник?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Видео сам такав дневник.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: А где сте га видели?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Па видео сам у команди, мислим да сам видео у команди, у команди раније кад смо ишли из бригаде у армију.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Чији је рукопис у дневнику?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Молим?

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Чији је рукопис у дневнику?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Где?

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Ово што сте видели?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Не знам. Ово у клаузули или само мој, а оно не познајем рукопис.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Колико сте сачинили таквих клаузула?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Па не могу да се сетим, заиста не могу, али сигурно је било више клаузула нарочито док сам био оперативац, значи нисам правио проблем старешини.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Када су у питању ратни дневници колико сте оваквих клаузула сачинили?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Опет не бих могао.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Једну, две, пет, седам?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Не могу да се сетим да ли сам једну или по мени могуће да сам само ту једну или ниједну, мислим да нисам свима ставио.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Да ли је оваква клаузула како сте Ви то рекли мора да има још неки садржај на себи да би била пуноважна?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Је л' има „тврди и оверава“?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Судија ако можете још једном?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Још једном да гледамо, да нам режија да документ камеру, сад смо на дневнику? Ону последњу страну, је ли тако, клаузулу која се не види добро.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Свеједно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да дамо сведоку у руке?

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Може. Значи, немојте гледати ово горе, то нема везе са овим, него погледајте клаузулу и погледајте то доле и питам Вас да ли то што је написано заједно са ознакама, потписима мора да садржи још нешто да би то било пуноважно и шта?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Треба да садржи чини ми се онај пун назив клаузуле господине адвокате, садржи још нешто, али не знам.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Има ли печат ту?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Молим?

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Има ли печата ту?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Овде нема печата, овде горе је стављен печат.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Немојте та печат гледати то није.

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Молим?

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Је ли то Ваш печат?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Ово је оверавана страница.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: То је оверавана страница? Добро, ја Вас питам је ли то Ваш печат?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Али не мој потпис.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Питам Вас да ли је то Ваш печат?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Не.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Јесте ли имали у команди печат?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Имали смо печат.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Д ли је ту требало да стоји печат команде?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Овде да.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Ту?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Може да стоји али не мора, напред мора бити заведено.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: А мора ли да стоји ту печат на тој клаузули?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: По прописима у војсци где се потпише клаузула мора да стоји печат по прописима мора да стоји печат, али кажем ето.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Али за вођење је обавезно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сачекајте.

Да КОНСТАТУЈЕМО да је сведок одговарајући на ова питања гледао последњу страницу из документа који носи ознаку „ратни дневник“ из књиге 12 истражног списка.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Господине Новаковићу, можемо ли да се сложимо да је та клаузула стављена на крају свеске тог формата, празне свеске тог формата?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Јесте.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Је л' сте Ви то рекли малочас, је л' тако?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Јесте.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: На који начин сте Ви стављајући ту клаузулу на задњој страни обезбедили да се не изваде странице, тј. замене?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Знате шта, ово је моје и то је било у некој свесци. Све оно испред могуће да мења, могуће да напише неко други, накнадно да замени, да формира, све је то могуће то су све радње кривичног дела.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: На који начин се обезбеђује свеска да не може да се из ње извади папир или замени папир?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Прошије се конопцем, восак и удари печат.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Тако је. Хвала Вам, ипак нисте све заборавили, видите да знате.

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Нисам, ја сам мало искрен да вам кажем, али кажем може да се деси да се таква радња пропусти и да се користе овакви примери.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Браниоци остали ко има питања?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Може да се деси кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нико нема питања.

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: А ја говорим како је правилно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И оптужени ко има питања? Изволите господине Поповићу?

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Добар дан. Господине Новаковићу.

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Изволите.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Ви сте данас овде изјавили да је касарна 5-6 дана тек од бомбардовања, почетком бомбардовања исељена?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Не сећам се тачно, немојте да ме везујете за то, извињавам се ако сам рекао, чуо сам реаговање.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Да бих ја допунио ово. Имао сам прилике да будем 23. око 19 часова у касарни пећкој нико од активних официра ни подофицира, ни војника није био, цела је била напуштена. Зашто то знам? Дадо Бошковић, човек који је тада био командир страже, човек од 70 и кусур година са старцима је чувао касарну, а сви активни официри и комплетно све је напустио зато Вам господине кажем кад причате нешто онда немојте да говорите нешто што је. зашто то знам?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте да се нервирате молим Вас. Немојте се нервирати уопште молим Вас.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Зашто то знам? Зато што је 100 метара од другог улаза, од другог улаза моја тазбина живи и ја сам био тад ту кад је то било. Зато Вам господине кажем да је касарна била исељена.

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Ја кажем не сећам се, тачно знам да су кружили авиони да сам Душка упозоравао 'ајмо да излазимо они ће нас гађати и то је мени након 12 година окренуло.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Видите да ли је први или пети дан.

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Немојте ме хватати за.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Сећате се кад су гореле куће, не сећате се ко их је палио?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Како знамо ко их је палио, како су куће гореле, гореле су и српске куће побогу.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Хвала најлепше, пријатно.

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Гореле су и српске куће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Још неко од оптужених? Нико.

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Сад не знам зашто се људи господин.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Још један само дневник да Вам покажем који имамо овде у списима предмета, одбрана ће нам рећи да ли зна и оптужени, то је оно што је прво било стигло у оним ковертама „службена тајна“, „строго поверљиво“, па смо скинули затим ознаку тајности па сада то можемо да погледамо овде преко документ камере у овом јавном делу суђења где каже: „Током ангажовања у акцијској грађи регионалног центра МО Крушевац пронашли смо примерак ратног дневника команде вод Пећ који Вам достављамо у прилогу акта“ и то је тај акт ВБА „строго поверљиво“ 12309-3 од 04.11.2011. године и то је овај ратни дневник који ћемо сада да ставимо на документ камеру па ћете нам рећи да ли вам је овај дневник познат. Погледаћете такође. Како да ли може, па то је ту све време, одбрана се упознавала с тим, то је у списима. Ево упознајте се. Све вам је нарезано када је скинута ознака тајности ја не знам да ли сте после тога, не памтим ко је нарезивао ко није, ко је гледао овако. Од оптужених памтим. Господине Петронијевићу, наравно да смо Вас обавестили да је скинута ознака тајности.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Ја први пут чујем сад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Петронијевићу, била Вам је замена господине Петронијевићу више пута овде нисте били на суђењу и била је Ваша замена. Е сад, како је то функционисало не знам. Значи ово се налази у списима предмета и ја ћу сад да питам.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Ја само хоћу да изнесем да ја као бранилац првооптуженог први пут чујем да је скинута ознака тајности са овог документа и овај документ први пут видим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Сматрам да је обавеза била да се о томе обавестимо.

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Нема везе, ја сам као оперативац пратио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте само да кажем. Пре скидања тајности оптужени Топлица Миладиновић је рецимо разгледао док су били у затвореном омоту и још неки од оптужених, не памтим више, за њега знам. Е сад, погледајте то што смо добили, Пећ, касарна „Бели Дрим“, 25.05.1998. године.

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: То је пре рата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро и погледајте позади, је ли то тако?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: То је тај дневник који сам ја као оперативац, то је дневник на основу извештаја полиције пошто је полиција била смештена у нашем војничком клубу, ја сам ишао код њих и сакупљао информације. Ово су сакупљене информације, значи ничега нисмо били очевидци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је писао ово?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Ја сам писао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли сте Ви писали?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: А то смо састављали скоро свакодневно извештај за претпостављену команду шта се то дешава на територији и кад је дошао генерал Симић он је мене као оперативца питао „Влаховићу, причај ми шта се дешавало у зони“.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ово што пише Ј. Новаковић то сте Ви?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: То сам ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То Вас питам.

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Ја сам унео податке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да прелистамо онда даље то. Е сад видите ове рубрике овде сад шта је то? Видите ове овде рубрике ово ко је сад то укуцавао ово „терористе, одузимали оружје од лојалних Албанаца“, видите то је откуцано, то није писано руком?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Добро, тад је био мајор Јовић, могуће да је он састављао, да сам ја допуњавао, тад смо заједно то радили, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад да видимо шта је то примедба, шта пише ту у примедбама?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Наопако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нису регистроване, видите. Је ли ово Ви Новаковић или неко други?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Не, не, други неки.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је неки други Новаковић?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: То нисам био ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Цео јуни, Љубенић, то нисте Ви, добро.

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: То је за време дејства кад смо ми само слали извештај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је пре рата, је ли тако?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: То пре рата, то је све пре рата, ту ми нисмо имали ни акције, ни ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад гледајте овде 23.03.1999. године па нема „до“, је ли сте ово Ви писали или неко други? Је ли ово Ваш рукопис или не, ово „ваздушна опасност“?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Не, не, ја сам тад писао латиницом, не, не, мој није рукопис.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чији је овај потпис, ово „ј“, или се мени чини да је „ј“.

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Мајор Јовић, Јовић је унео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Е онда да видимо само још и ту последњу клаузулу. И онда ово 14.05. је ли то писао све то Јовић или неко по његовом налогу или како?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Где?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ово даље у овом тексту, разумете?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Да, да, ово је писао Јовић, он пише отприлике овако, нисам сигуран, али он пише овако ћирилицу. Ја сам писао искључиво латиницом, зато сам и клаузулу препознао и то све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дајте нам 14.05., ту је, чекајте да видим шта пише, то је датум који нас интересује, веза?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: То су биле месечне провере везе са одредима и морали смо да извештавамо претпостављену команду о тим везама и обично је то радио Јовић мајор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какве везе?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: То су везе са наших провера уређаја колико су спремни за случај рата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који уређаји?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Они ПРЦ 320, да проверава се и са одредима и са претпостављеном командом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И то је ово што пише веза функционише?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Да, веза функционише по плану, дабоме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта је онда ово 177 то је извршио претрес терена?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Ово, ја сам мислио да је ово '98. кад смо ми, извините молим Вас. Ово је '99. ово ми није познато то је писао Јовић у команди воду ратни дневник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је познато да је то писао Јовић или шта?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Мислим да, ово ми личи, био ми је заменик, ово ми личи на његов рукопис, али госпођо судија нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а пошто овде пише по наређењу команде 125. мајор Јовић отишао, је ли он за себе писао у трећем лицу или каже отишао сам, па се потпише на крају?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Може да пише и у трећем лицу, може и овако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Може у трећем лицу?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Па да и не би требао да пише у првом лицу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта значи онда овде веза функционише по плану 1999?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Па то су неке обично функционисала иде му ставка веза, он каже веза функционише по плану, да ли је проверио или није, он је уписао то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А то је иста та веза као и 1998?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Како мислите та веза?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па мислим то шта значи то веза функционише по плану, мало пре сте причали за 1999?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: То је веза команде са одредом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је веза команде са одредом?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Он је човек из команде који је као оперативац задужен и за одред, а позадина је по наређењу команда врши снабдевање, Топлици треба ово, види молим те реши му ово, види молим те дај му гориво за ово возило и тако, то је позадинска ствар. Али то су нормално функционисале везе са одредом, команда, водио Јовић тај неки.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а да Вас питам ово отишао за оперативца у Дечане, шта то значи? Ово што кажете може у трећем лицу да за себе пише у трећем лицу овај Јовић за оперативце у Дечанима, видите?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Па не знам, он је имао и референта Шубрановића, да ли су њима рукописи, Аца, да ли се њима рукописи преплићу, да ли је референт писао за Јовића или је Јовић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ја Вас питам шта значи „за оперативца у Дечане“ отишао да преузме тог оперативца или да га доведе или је он постављен Јовић на друго место? Шта то значи „отишао за оперативца у Дечане“?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Отишао за оперативца у Дечане не знам та померања која тамо да ли су вршена нека на дан, два, три, пет, десет, то не знам, то ми није познато госпођо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро и да видите ову последњу?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Има још једна.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: „Командант отишао у обилазак своје породице“.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Породице, да, породице. Ко је то командант? Ко је то породица?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: То је његова супруга била у Суботици Антић Душко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, али Јовић, или Антић?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Не Јовић, него Антић Душко, отишао на неколико дана човек да обиђе породицу у Суботици.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ово шта је? Е сад, је ли ово тако како треба да изгледа или није?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Да. Ово је Љубисављевић потписао, клаузулу ја сам написао мој потпис, пуковник Љубисављевић потписао, то је ратни дневник команде, значи да је формиран пре свега пре ових свих догађаја уписан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово сте Ви написали, а ово је Љубисављевић потписао?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Да, ја сам његов оперативац. Па неће он да ми пише. Он каже Новаковићу напишите ми клаузулу и донесите ми да потпишем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви написали, овај потписао?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Па него шта, како ћете да извршите наређење, зна се која наређења извршавате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: И о њима се извештава виша претпостављена команда ако добијете такво наређење. Ово је наређење у духу правила и прописа и ја за рад оперативца ја сам то тако и направио, он је потписао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Војни одред.

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: То је све што могу да Вам кажем у вези овог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли још има питања? Изволите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли ово иста клаузула као и она коју сте гледали на оном другом дневнику?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Па има она још има дописано да је заведена под бројем и горе клаузулу има. Видим господин адвокат клима главом. Има нешто додато испред али ово је форма, ово је форма за оверавање дневника. Ја мислим да не ситничаримо ту. То је призната форма и са оним и без овога.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је та форма важећа са Вашим потписом?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Молим? За команду не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: За коју команду?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: За команду Војног одсека не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Сад не разумем шта?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Ово је ратни дневник команде, потписао га командант.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, ја питам за клаузулу генерално, ако клаузула нема овај печат што пише „Војни одсек Пећ“, а има потпис да ли је таква клаузула важећа?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пита да ли је важећа без печата, разумете, пита да ли је важећа без печата, потписао Љубисављевић једну, другу сте потписали Ви, то Вас пита?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Па не знам тај печат деловођа лупи, не знам шта Вам значи тај печат. Он има значење, значи да је то то сигурно. Он је потврдио мој потпис практично. Овако мој потпис је непотврђен. Могућа је манипулација.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Е сад морам да питам ко лупа тај печат?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Деловођа, деловођа у оперативном одељењу код мајора Јовића овде, а у овом случају кад је то прављено код мене, мој деловођа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, у оном случају малопре оно где има Ваш потпис ко лупа тај печат, исто тај ко седи код вас?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Деловођа. Не са мном, ја немам деловођу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немате деловођу?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Немам, команда има.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ко је онда он тамо требао да лупи печат ако недостаје на овом документу, Ваш деловођа или у команди деловођа?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Нема ја деловођу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нема он.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не разумем.

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Један је деловођа у команди лупа печате и он је требао да остави печат и командант да овери код њега, да заведе то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Ако није све тако урађено онда можемо имати одређене дозе и сумње у такав дневник па да кажем не знам ко га је водио, ко га је писао, само могу да потврдим да јесте моја клаузула број станица, јесте мој потпис, јесте је био намењен 177. одреду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, реците нам пре приликом разговора са полицајцима ког сте нашли овде у згради да седи полицајац из Службе за откривање ратних злочина, да ли сте упозорени на исти начин као и данас да сте позвани као сведок, да сте као сведок дужни да говорите истину или сте пак разговарали као грађанин без тог упозорења?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Као грађанин.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ради давања обавештења?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Као грађанин.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има питања још? Изволите.

ПУНОМОЋНИК ОШТ.МУСТАФА РАДОНИЧИ: Да ли сте Ви некада били у некој од акција које су водили ове јединице или сте били само у касарни?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Нисам ја био у касарни у току рата, био сам на позадинском командном месту.

ПУНОМОЋНИК ОШТ.МУСТАФА РАДОНИЧИ: Нисте у акцијама које су?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Не, ни у једном одреду нисам учествовао, ни у једној акцији.

ПУНОМОЋНИК ОШТ.МУСТАФА РАДОНИЧИ: Ви сте рекли да је било пуно од УЧК, односно како сте рекли терориста по селима, а кажете да нисте видели никога, а како сте то знали да је било пуно и по граду како сте рекли?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Остало је у извештају команданата. Чак једном приликом кад сам ишао са Садијијом да исплаћујем резерву у Пећкој Бањи код командира чете његови су испред водили борбу, шта мислите пуцали у празно. Нисам видео терористе, али сам на реферисању од команданата, од командира чета и кажем лично сам чуо пуцњаву и борбу, била је на неких стотинак метара испред мене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И то је Ваше искуство?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Па моје искуство да се у том времену баш у Пећкој Бањи водила борба против терориста, да нису били у питању грађани, сигуран сам.

ПУНОМОЋНИК ОШТ.МУСТАФА РАДОНИЧИ: Да ли знате за Пашино Село, за Ћушка, за ова села да ли сте чули?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Чуо са за Пашино Село, да чуо сам сад сте ме подсетили, не знам где је.

ПУНОМОЋНИК ОШТ.МУСТАФА РАДОНИЧИ: Је ли речено некад да је било УЧК тамо у тим селима? Је ли неко бар?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: УЧК није био у месту господине, УЧК су се кретали, не као појединци него као група као велике формације.

ПУНОМОЋНИК ОШТ.МУСТАФА РАДОНИЧИ: Ја Вас питам да ли их је неко видео у ова села? Да ли Вам је познато да их је неко видео?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Ја их видео нисам.

ПУНОМОЋНИК ОШТ.МУСТАФА РАДОНИЧИ: Да ли сте чули од некога да су их видели?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Не, само сам чуо очишћено од терориста, а то конкретно да ли је неко гледао 5, 10, те конкретније делове акције нико ми није причао.

ПУНОМОЋНИК ОШТ.МУСТАФА РАДОНИЧИ: Хтео сам да Вас питам још за ова чишћења оно што смо видели тамо и у овим извештајима, односно тим белешкама у овим дневницима, оне групе које су вршиле чишћење, јер сте Ви рекли да је ова јединица 177. јединица имала за задатак и да врши чишћење од терориста, како сте рекли?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Која је то група, ја немам појма о тој групи?

ПУНОМОЋНИК ОШТ.МУСТАФА РАДОНИЧИ: 177. јединица?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: То је војно-територијални одред није група.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није он рекао група господине, па како разговарате.

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како разговарате, чекајте питање, 177. ВТО рекли сте обезбеђење објекта и чишћење.

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Али каже група господин.

ПУНОМОЋНИК ОШТ.МУСТАФА РАДОНИЧИ: Опростите, ја сам се тако изразио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јединица.

ПУНОМОЋНИК ОШТ.МУСТАФА РАДОНИЧИ: Ја сам и поменуо за ову јединицу.

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Само сам се коректно према господину понео, сам сам исправио да се ради о одреду а не о групи.

ПУНОМОЋНИК ОШТ.МУСТАФА РАДОНИЧИ: Знате шта, није целокупна одредба та отишла, та јединица није целокупна ишла ваљда на извршење задатка на једно место?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Па није, он је био на обезбеђењу ваљда тих виталних објеката, али сад примера ради овај случај са Ћушком да ли је распоређивао Топлица снаге и шта је радио.

ПУНОМОЋНИК ОШТ.МУСТАФА РАДОНИЧИ: Чекате да Вас питам прво. Да ли је та група људи, сад да кажем тако, која је извршила то чишћење у Ћушкој 14. што сте тако и записали, да ли су они имали за задатак да извештавају о том свом задатку, обављеном задатку?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Да.

ПУНОМОЋНИК ОШТ.МУСТАФА РАДОНИЧИ: Јесу ли то обавили, да ли Вам је познато?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Није ми познато, пошто ја нисам командант, мене не извештавају.

ПУНОМОЋНИК ОШТ.МУСТАФА РАДОНИЧИ: Добро, хвала, немам питања више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли још има питања за сведока? Изволите.

АДВ. ВУЧИЋ ШЋЕПАНОВИЋ: Консултације само кратке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите, хајде. Не одређујемо паузу сад смо при крају суђења. А за сведока да питате, Петронијевићу изволите.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Господине Новаковићу, јесте ли Ви икада од било ког органа након рата давали било какву изјаву у вези било каквих догађаја у вези ових годину и по дана Ваше службе на Косову и Метохији?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: У вези ових догађаја?

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Не само ових догађаја него било чега, значи након 1999. године у време док сте још били у активној служби, након одласка у пензију да ли сте било ком органу (војне полиције, ВБА, команди, Одељењу за ратне злочине) или било коме другом давали било какву изјаву не само у вези ратних злочина него у вези било чега?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Не, у вези уопште живота и рада војно-територијалног Војног одсека Пећ за време рата нисам давао.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Нисте никад ниједну изјаву давали?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Не.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Да ли сте Ви давали евентуалну изјаву у вези Вашег посла?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Да.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Јесте? Кома сте давали и када?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Па не сећам се баш.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: У ком својству?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Није изјава, него је било онда су дошли органи безбедности и онда су питали где је храна потрошена, зашто сте толике конзерве донели из Врбаса итд. и колико то да платимо. Они су рекли да не треба да платимо и на крају су ми рекли да су платили онолико колико сам ја рекао јер кад су дошли Душко Антић је рекао ја нисам био помоћник команданта за позадину, изволите господи нека полаже рачуне.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Где је то било, то Вас питам?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: То је било чим смо дошли она улица мала како се зове поред Музичке школе Крушевац, ту смо још били стационирани.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Значи, у Крушевцу сте били стационирани и ту сте давали неку изјаву? Је ли Душко Антић тада давао изјаву?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Поводом хране?

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Управо то питам.

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Да, да, Душко је давао.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Је ли покретан или вођен било какав поступак против неких лица у вези потрошње материјала, хране, итд?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Не.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Не знате или не?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Потрошен материјал пре рата вођен против пуковника Љубисављевића и шта ја знам тамо баш ту.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Говоримо о времену док сте Ви били доле позадински орган?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: А ја док сам био позадински орган није нико за храну одговарао.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Не само за храну, уопште, материјално-техничка средства?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Милосављевић Принцип за једно возило одговарао.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Да ли сте давали изјаву у вези тога?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Јесте за возило, металик боје баш је био задужен.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Да ли знате против кога је вођен поступак за ове конзерве које сте поменули?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А што је то сад конзерве? Онако, јако је значајно, добро, хајде.

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Не, не знам.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Овај сведок да ли говори истину или не говори, ја ћу Вам дати податке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: О конзервама?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Не знам, јер ја то нисам овај набављао.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Нисте Ви набављали?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Не.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Добро, немам више питања.

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: И нисам упознат са тим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви имате питања, не? Неко од оптужених још? Ви сте дошли из Београда и трошкове немате?

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Немам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Хвала Вама што сте дошли.

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Хвала Вама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете да идете.

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Хвала господину тужиоцу, хвала господину адвокату, да се не љути. Ја сам се трудио да испоштујем, мојим друговима ако сам нешто заборавио или погресио, извињавам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа, можете да идете.

СВЕДОК ЈОВИЦА НОВАКОВИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи остаје сведок Влаховић, за кога ћемо да прибавимо до следећег значи тражићу од њега документацију и извештај неки о лечењу и извештај колико ће та болест да траје, да бисмо знали да, шта да радимо са њим и да ли ћемо га позивати следећи пут или не. Е сада шта сте ви добили, сада сви, списак писмених доказа, списак писмених доказа који се налазе у истражним списима и у овим списима овде код нас. Такође на страни књига 15, не, књига 16, одлука Министарства одбране о престанку врсте степена тајности и начина заштите тајних података садржаних у документима ПРК-а, достављено од стране Министарства одбране ВБА број 2544/2 од 23.02.2012. године. Дакле, ми смо добили та документа, ево је та одлука овде, ми смо добили одређена документа, они су имали ознаку „војна тајна“, „службена тајна“, тражили смо да се скине та ознака, да бисмо могли у јавном делу да их читамо, то нам је од 23.02.2012. године скинуто, та одлука је овде, одлука о престанку значи врсте степена тајности и начина заштите тајних података, када сам вас обавестила о томе, у суђењу које се одржало, ево сада гледам, 23. фебруар, да видим када сам вас обавестила, о томе да је то суд тражио, суд добио, значи ова недеља од „Ћушка“ је била овако, је била 20., 21. фебруар, 23., 24. фебруар и то сам ја вас обавестила 24. фебруара и 23. фебруара и онда сам вас упозорила да једина ствар коју нисам тражила да се скине то је

персонални досије за оптуженог Топлицу Миладиновића и да он и његова одбрана, уколико сматрају да то треба изводити у јавном делу, да се обрате, да бисмо и тако нешто тражили скидање са тог досијеа овај ту ознаку „војна тајна“ то.

Добро, то је то, то Топлица зна. Од оптужених, ја не памтим, оптужени Топлица Миладиновић разгледао је списе док су још били у затвореном омоту уз оно упозорење. Остали браниоци уствари остали оптужени и браниоци, Сокић је такође разгледао уз упозорење, не знам ко је још, не памтим ко је још био. Дакле, шта је суд урадио? Суд је вама дао списак свих доказа који се налазе у списима предмета, сада је са свих тих доказа скинута и та ознака тајности, ту су извештаји који се налазе у истражним списима и ја вас молим упоредите то, погледајте, овај и онда ћемо на тај начин значи других доказа у списима нема. Ми смо пописали све. Онда ћемо се договорити да то што ефикасније могуће изведемо све те доказе. Погледајте да ли су ти спискови тачни, добили сте их сви у папиру, и онда ћемо се договорити на који начин да их прочитамо или евентуално да неки доказ посебно овде изведемо, да нешто поводом тих доказа обавимо, али ово су вам писани докази, ако мислите да је тачно, ако ћете сада да кажете да је тачно, одмах ћемо сада да их изведемо. Изволите.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Ја сам можда сам пречуо, Ви сте пре паузе рекли да је нешто од тога нарезано на ЦД од ових писмених доказа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од тих писмених доказа е сада како хоћете, оно док је било са ознаком „војна тајна“, нисмо нарезивали, него се отвјарало уз упозорење и разгледало. Е после тога ко је тражио, заиста сада не памтим.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Моје питање је само, можемо да тражимо да се нареже?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете да тражите да се нареже, можете да се упознате са садржином, можете да проверите да ли је суд ставио све те доказе на списак и да онда на најефикаснији могући начин молим вас да завршимо то.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Само то је питање било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то је то. Значи сви хоће да им се нарежу ови писани докази? Све што је скинута ознака тајности, онда ћемо у том смислу да кажемо да сви документи који су стигли из ВБА и из, да из ВБА ја мислим да је само било, да није било из БИЕ бишта, и са којих је скинута ознака тајности, да се браниоцима обезбеде у електронском облику.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И Тужилаштву, извињавам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Тужилаштву, такође, ни Тужилаштво није видело, на читанку оптуженом Мишићу, ко још има читанку, на читанку оптуженом Сокићу, Момић, Николић, Обрадовић, немају читанке, Обрадовић већ и није овде, остали оптужени су гледали или ће, не траже ништа? Добро, то је то, значи то ћете сви да добијете. Изволите.

АДВ. ДЕЈАН КРСТИЋ: (бранилац опт. Абдулаха Сокића) У вези тражења од Министарства одбране у погледу његовог војног ангажовања, дакле били су достављени подаци од стрнае Војно-територијалног одсека у Пећи, а ја сам предложио дакле да се траже ти подаци из Новог Сада, па сада не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хајде, прегледајте ово шта има, па ћете онда да формирате тај предлог и то је то.

АДВ. ДЕЈАН КРСТИЋ: Судија, ово што је овде, је оно што смо добили дакле где немају практично података никаквих о њему.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. ДЕЈАН КРСТИЋ: А пошто је он био дакле, евидентиран у војном одсеку Нови Сад, дакле био је пријављен уредно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да тражимо од Војног одсека Нови Сад.

АДВ. ДЕЈАН КРСТИЋ: Да, просто, ја сам то већ воше пута тражио, Ви сте рекли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја мислим да смо тражили.

АДВ. ДЕЈАН КРСТИЋ: Тражили сте, али то очигледно још ништа није стигло.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Још није стигло.

АДВ. ДЕЈАН КРСТИЋ: Видим дакле по овом списку да није стигло, дакле само бих замолио суд поново да се ургира. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ургираћемо, значи ургирати за податке од Војног одсека Нови Сад за опт. Абдулаха Сокића. Да ли има неко од бранилаца већ ова документа нарезана? Нема нико? Нико, добро. Е сада још предлози, значи за Влаховића одлучујемо. То је то, ево ако данас завршимо, што не би било лоше.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Судија, ја питам због процесних предлога, ја питам да ли радимо сутра, због тога да би уколико радимо само данас, процесне предлоге.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немамо сведоке, ове доказе нећемо читати док сви не добијете, док их не погледате. Онда ће бити сада процесни предлози и само да видимо шта је још, а неке писмене предлоге ће дати Петронијевић, како ја чујем сада. Добро, изволите.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Судија, опростите, ја сам разумео да тражите од нас да се изјаснимо о процесним предлозима за извођење доказа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Па сам у том смислу реаговао, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не. Ја мислим да ћете Ви то да прочитате и да ћемо на тај начин то да уведемо у списе као доказ.

АДВ. ВУЧИЋ ШЋЕПАНОВИЋ: Ја бих само казао овде да је оптуженима Видоју и Вељку Корићанину укинута мера забране напуштања места боравишта 23.05., али решењем је констатовано поново.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Поново је продужено?

АДВ. ВУЧИЋ ШЋЕПАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. ВУЧИЋ ШЋЕПАНОВИЋ: Ако може да се ово решење стави ван снаге, мислим само тај технички део.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја мислим да је промењено, да се јављају само једном месечно? Знате, да смо им само продужили, да смо им само одредили да се јављају једном месечно.

АДВ. ВУЧИЋ ШЋЕПАНОВИЋ: Само нека се изјасне, пошто ми је то колега Перовић казао, па да видимо. Само нека кажу судија, Видоје. Ја искрено нисам, то ми је Перовић рекао да укажем на ту околност.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сада не могу да се сетим.

АДВ. ВУЧИЋ ШЋЕПАНОВИЋ: Ја мислим да је месечно, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесмо Вам укинули меру?

ОПТ.ВИДОЈЕ КОРИЋАНИН: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесмо?

с ОПТ.ВИДОЈЕ КОРИЋАНИН Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесмо?

ОПТ.ВИДОЈЕ КОРИЋАНИН: Задњим решењем опет је враћена мера забране напуштања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имао је сезонски посао, Кастратовић који је возио за Бели Дрим, па је Топлица поправљао кућу, то памтим, а Ви?

ОПТ.ВИДОЈЕ КОРИЋАНИН: Нама је укинута мера забране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И једном и другом, и Вама и брату?

ОПТ.ВИДОЈЕ КОРИЋАНИН: Да.

АДВ. ВУЧИЋ ШЋЕПАНОВИЋ: Вељко је тражио због обављања посла, је било прошли пут.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само мало да видимо, када смо имали суђење? Добро, да видимо ту решење, шта каже.

АДВ. ВУЧИЋ ШЋЕПАНОВИЋ: Не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, проверићемо то, седите. Значи не могу сада да проверим, овог секунда, него ћемо онда да проверимо када нађемо решење.

АДВ. ВУЧИЋ ШЋЕПАНОВИЋ: Има и Обрадовић предлог судија за пријаву боравка. Хоће ли одмах то да каже сада? Кажите, да му омогућите да овери изјаву, да би се пријавио, боравак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како може да се пријави док је у затвору?

АДВ. ВУЧИЋ ШЋЕПАНОВИЋ: Ја то не знам, неко може да му да уговор да се пријави, може, ако му да уговор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питам.

ОПТ. ЗОРАН ОБРАДОВИЋ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан.

ОПТ. ЗОРАН ОБРАДОВИЋ: Па ја сам био као што знате у Казнено-поправном заводу у Нишу, па сам онда пребачен у ОЗ Панчево, међутим, док сам био у Нишу, ја сам писао молбу да ме спроведу у полицијску управу у Крагујевац, Пећ, где сам извадио личну карту, то, сам све средио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то сте завршили.

ОПТ. ЗОРАН ОБРАДОВИЋ: Међутим, ја сам се поново обратио у ОЗ Панчеву, управнику затвора да ме поново спроведу до, обезбеди спровод до општине Чукарица код мог рођака, односно у СУП где бих се пријавио код свог рођака. И сада он тражи од мене одобрење од Вас да ми то одобри.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али ја Вама, ја сам Вама рекла, Ви нисте уопште у нашој надлежности, Ви сте на издржавању казне, ми са Вама практично за

разлику од овде оптуженог Сокића, Николића, ми немамо никакве интеренције, знате, он мора, ОЗ Панчево, управник.

ОПТ. ЗОРАН ОБРАДОВИЋ: Ништа друго.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа друго.

ОПТ. ЗОРАН ОБРАДОВИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али рецимо, изволите, оптужени Сокић.

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Добар дан, госпођо судија и председништво, само мало, ја бих појаснио овде суду, мени се води у решењу да сам по потерници ухапшен што нисам био пријављен нигде. А што могу да докажем ево даћу број телефона човека где сам радио, па нека он каже да ли сам био пријављен или нисам. Значи ја сам био доступан органима гоњења, овде полицији, радио сам у циркусу „Корона“, а директор циркуса ево имам његов број телефона, значи можете га позвати и да видите, да ли сам увек био уредно пријављен. Значи где год је циркус гостовао, у којем год граду, где год је боравио, сви радници странци, артисти, шта ја знам, сво особље морало је бити пријављено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Ево можете проверити ево даћу Вам број телефона.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сачекајте да ово издиктирам, па ћете онда прочитати.

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Само да Вам докажем да нисам био ни у бекству, ја сам видео и преко медија када су први били похапшени, ја да сам се осећао кривим, ја бих већ давно побегао одавде. Ја се не осећам уопште кривим, никакав ратни злочин нисам починио и ако Ви то докажете, можете слободно двадесет година да ми дате затвора, то опет све Вама на душу, не иде мени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, сачекајте онда овако.

Оптужени Видоје Корићанин и бранилац адвокат Вучић Шћепановић предлажу да се провери због чега је оптуженом Видоју Корићанину решењем продужена мера забране напуштања боравишта и опт. Вељку Корићанину, јер је та мера укинута.

Оптужени Абдулах Сокић наводи да разлога за његово задржавање у притвору по основу тачке 1 нема, јер је он и док је радио у циркусу, увек морао да буде пријављен, у сваком граду у коме је циркус гостовао, па предлаже да се на ту околност прибави и изјава од власника циркуса Слива Милана, из Србобрана, мобилни 063/816-2131.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Значи нисам био у бекству, ту сам био, био сам боље на већем видном месту него ико, био сам на самом саобраћају, значи нон-стоп ме милиција и легитимисала и па је гледала документа, ја се водим као странац, али ја сам у Нови Сад дошао 1990., имам избегличку легитимацију, што нисам вратио, па су ми ту у ЦЗ тражили да вратим, нисам хтео да је вратим, пошто ми није ту, а да је ту, не би им је вратио, јер нису надлежни да им вратим избегличку легитимацију. Зна се ко је надлежан за то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, е сада.

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Толико једино могу да кажем. Немам шта да кажем, то је то. То сам само хтео да кажем, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сада ће Ваш бранилац да образложи тај предлог.

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Да нисам био у бекству и да нисам бежао од закона, немам зашто да бежим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, изволите господине Крстићу.

АДВ. ДЕЈАН КРСТИЋ: Хвала судија. Очигледно дакле да је у питању процесни предлог усмерен на укидање притвора мом брањенику. Дакле, више пута смо током овог поступка покушавали да урадимо немогуће, а то је дакле да на неки начин мом брањенику омогућимо да се брани са слободе. Јасно је да он заиста има ту да кажем, лошу околност на својој страни, да није држављанин наше земље, те да у тренутку лишавања слободе, он јесте имао заиста уредно боравиште у Новом Саду, али просто због посла којим се бавио, је то некако се десило дакле да остане овако. Ја сам обећавао суду и то ће се сигурно десити, током следећег месеца, да ћу му ја лично обезбедити место пребивалишта и боравишта, али док и то формално не завршим, просто не могу да дам формални предлог у том смислу. Али бих свакако желео да ово веће узме у обзир наводе мог брањеника, те да му укине притвор ако је то могуће данас, а ако не, онда првом следећом приликом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Или да му се замени?

АДВ. ДЕЈАН КРСТИЋ: Или да му се замени, па добро, то просто некако иде једно са другим. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Овом предлогу придружује се адвокат Дејан Крстић и предлаже да се евентуално притвор замени блажом мером обезбеђења присуства.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: (бранилац Мишић Синише) Предлажем да се притвор према Мишић Синиши укине или замени алтернативно законом предвиђеном мером забрана напуштања места становања, укључујући и контролу, овај, могућност контроле електронским, већ како се то зове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Електронски надзор предлажете?

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Да, а из следећих разлога: није спорно да Мишић Синиша није држављанин Србије, али то и није разлог за одређивање, задржавање у притвору, јер ако би то био разлог, онда би ми били потпуно држава која има, која подржава дискриминацију грађана по основу држављанства, националности и тако даље, а ми то не желимо да будемо и нисмо таква држава. Мишић Синиша има пријављено боравиште и пребивалиште у Пећи, мислим да је веома јасно да је на слободи, он одјаву из Пећи не би могао да добије, јер тамо мора да оде лично. Па сада не знам ко би се од нас усудио да оде у Пећ и да регулише некаква административна питања, ја лично не бих, иако нисам био у рату. А у притвору је и то не може да тражи. Оно што овај он може да преда суду, то је оверена изјава, оверена од стране суда Другог основног суда у Београду, којом Томић Драган, Томић Драган је господин који је био својевремено, био почетак гоњења везано за „Колубару“, је

потписао изјаву у коме каже да прима у своје домаћинство Мишић Синишу и да ће становати на адреси Опленовачка 9-а Лазаревац. Ја ћу ту изјаву предати суду, с тим што још хоћу нешто да додам, наводи у оптужници не би смели да буду разлог за задржавање у притвору, јер ако би то био разлог за задржавање у притвору, околност да се неко лице задржи у притвору, онда би то значило презункцију невиности, а то наравно ни ми не желимо да се на такав начин размишља. У условима и околностима када је у овом предмету, да не говорим о другим предметима, питање притвора и могућности да се бране са слободе, решено на начин да је та могућност пружена и другим лицима у потпуно сличној или можда другачијој, да не кажем, тежој ситуацији, сматрам да због равноправности свих учесника у поступку, треба то омогућити и Мишић Синиши.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: И ако дозволите, још бих нешто додао, да начин одбране не би смео да буде разлог за задржавање у притвору. То кажем опреза ради само.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Хвала лепо.

Бранилац оптуженог Мишић Синише прдлаже да се притвор овом оптуженом укине и замени блажом мером забраном напуштања боравишта уз електронски надзор и наводи да ће оптужени Мишић Синиша да борави у Лазаревцу, улица Опленачка 9-а код Томић Драгана, о чему прилаже изјаву коју је дао и потписао Драган Томић 24. септембра 2012. године, а која је оверена у Другом основном суду у Београду, Ов.И.бр.36846 /12 од 24.09.2012. године, док остали предлажу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тужилац ће да погледа ово, молим Вас.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Судија, да будем само јасан, ова алтернативна мера је значи она крајња, укључујући да суд може, наравно, и оне друге блаже алтернативне мере да примени, уколико нађе за сходно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тужилац гледа сада ову изјаву. Добро, још неки предлог? Изволите.

АДВ ДРАГАН ПАЛИБРК: (бранилац Николић Милојка) Ја прво желим да изразим захвалност пре свега Вама, председнице већа, што сте прошли пут схватили да сам уложио један напор да тај формални део око боравишта, односно пребивалишта мог клијента урадим, али заиста никако то сам нисам могао да урадим и драго ми је да је суд тада решио да помогне да се та једна процесна ситуација преброди, да би човек, мислим после близу две године, се нашао на слободи.

У међувремену ме је и клијент обавестио, ја сам га редовно обилазио у притвору, да су му стигле, да сте му Ви послали све оне признанице, све оно што је требало да попуни он са своје стране, показао максимално вољу да се коначно пријави тамо где је и рођен, где је и одрастао, где једино и може да живи, у својој кући и ја сада нисам у међувремену упућен да ли је и та

формална процедура обављена, да је њему пребивалиште. Међутим, у сваком случају, показивањем те добре воље и од стране суда и од стране мог клијента, који је држављанин Србије, значи у том смислу потпуно чиста ситуација, да се пријави тамо једино где и може, где је и рођен, где у крајњој линији је и власник те куће и тог земљишта. Значи сматрам да се отклања свака даља препрека како би се њему укинуо притвор и стварно апелујем на ово судско веће, значи ево имали смо прошли пут још једну коректност од стране овог суда, Срећко Поповић изашао је ево га, појавио се уредно, значи како који изађе, он се уредно појављује и стварно нисмо имали никакве до сада неприлике, не само у овом предмету, него у било ком значи да се претрес не може одржати због разлога што ће неко се дати у бекство. Ја сам стварно објаснио хиљаду пута и нећу да се појављам, зашто сматрам да је то бекство и практично и теоретски, немогуће од стране мог клијента, али ево сада и ту једну процесну заврзламу да отклонимо, да се човеку укине притвор, а стварно суду стоје алтернативне мере, данас је закон пун тих алтернативних мера које су блаже од притвора, како би се ето и на тај начин обезбедили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ДВ ДРАГАН ПАЛИБРК: И молим Вас да му се укине притвор, стварно је човек близу две године у притвору, то је већ превазишло све границе, неког нормалног трајања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Бранилац оптуженог Николић Милојка, адвокат Драган Палибрк предлаже да се притвор овом оптуженом укине и замени блажом мером и наводи да је оптужени обавио законом предвиђени поступак ради пријављивања свог пребивалишта и боравишта у селу поред Аранђеловца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите, господине и адвокат оптуженог Момић Ранка.

АДВ. ОГЊЕН РАДИЋ: Хвала поштована председнице већа. Ја бих такође ставио предлог за укидање притвора у односу на мог брањеника, Ранка Момића. У последњем решењу о продужењу притвора пише исто као и у свим претходним, дакле да постоје разлози за продужење притвора предвиђени одредбом чл.211. став 1 тачка 1 ЗКП. Опет се у сваком решењу, дакле, константно понавља та иста мало продужена реченица, у којој се као разлози за овакав став, наводи то да је он држављанин Босне и Херцеговине, да нема пријављено пребивалиште, нити бораивиште у Републици Србији и наводи се да је имао пријављено пребивалиште у Републици Црној Гори. Ранко Момић је 1099. године био у Републици Србији, на Косову и Метохији у граду Пећи које се тада налазило у Србији, налази се и данас, али налазиће се и следећих стотину година. Он је тамо имао, поштујем Устав, судија, он је тамо имао уредно пријављено пребивалиште и радио је ј државном, дакле, радио је у полицији. Он није тамо радио као неки странац, као Рус који је пао са неба, или не знам ни ја шта, дакле, он је имао пријављено пребивалиште у Републици Србији. Да он не може отићи тамо, да регулише свој статус, овај суд је јасно

овај показао тиме што није ни обавио реконструкцију у Пећи када је била предложена. Дакле, јасно је колико се тамо може отићи и било шта регулисати. Он је држављанин Босне и Херцеговине и докле му се не укине притвор, он ништа у том погледу не може да промени. Дакле, он не може нити да пријави овде пребивалиште, нити да пријави боравиште и овакав став суда би њега свакако дискриминисало. Дакле, дискриминисало би га по његовом пореклу, не могу да кажем по националној припадности, али по његовом пореклу. Ви не можете никако бити држављанин Босне и Херцеговине, по Закону о држављанству Босне и Херцеговине, тако нешто не постоји, јер Босна и Херцеговина није држава у уобичајеном смислу те речи. Ви можете бити само држављанин Босне и Херцеговине и Републике Српске, односно Босне и Херцеговине и Федерације Босне и Херцеговине. Ранко Момић је рођен у Добоју, Добој се налази у Републици Српској, Ранко Момић је држављанин Босне и Херцеговине и Републике Српске. Са Републиком Српском Република Србија има специјалне односе, специјалне односе у стотину погледа и никакав проблем не можемо имати са тиме што је он држављанин Републике Српске. Он јесте био у Црној Гори у моменту лишавања слободе, када је лишен 19.04.2011. године, ако се не варам, слободе у Црној Гори он је исти дан екстрадиран за Србију, да ли се они плаше да се он не врати у Црну Гору која га је екстрадирала, која га је испоручила, где је он био пријављен, где је пре тога радио исто у полицији. Ранко Момић који ништа од имовине нема, нема десет година аутомобил, нема стан, нема ништа, нема средства за бекство, бекство је изузетно скупо. Схватам да је заиста и формално проблем то што је он ето и држављанин стране државе и могу ја то гледати на свој начин, може судско веће гледати опет на свој начин, ја сам учинио један корак у том правцу, како бисмо могли да превазиђемо овај проблем – лице Зоран Лончар из Београда иначе угледни спортски радник, директор једног великог спортског клуба у Београду, ОФК Београда, бивши тако спортиста, садашњи спортски функционер, је дао сагласност, односно изјаву коју је оверио пред Другим основним судом у Београду којом даје своју сагласност да у кући чији је он власник, а за шта сам Вам донео доказ купопродајни уговор и извод из земљишних књига, може у случају да ово веће укине притвор у односу на окривљеног Ранка Момића, боравити окривљени Ранко Момић, заједно са својом породицом, како је и намера.

Зато ћу ја сада Вама ово предати, једно за Вас, једно за Тужилаштво.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дајте одмах тужиоцу.

АДВ. ОГЊЕН РАДИЋ:Донео сам оригинале на увид.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И фотокопије.

АДВ. ОГЊЕН РАДИЋ: И фотокопије да дам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. ОГЊЕН РАДИЋ: Оригинали купопродајног уговора и извода, а ово су копије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само да унесемо то.

Бранилац оптуженог предлаже да се притвор овом оптуженом укине, уз навођење да разлога за даље задржавање нема и наводи да би оптужени са породицом у том случају живео у Београду, о чему прилаже изјаву Лончар Зорана, из Београда од 26.09.2012. године, која је оверена у Другом основном суду, Ов.И.бр.37314/2012 од 26.09.2012. године, као и извод из земљишних књига – пописни и власнички и теретни лист као и купопродајни уговор којим доказује да је Лончар Зоран власник куће за коју је сагласан да користи оптужени Момић Ранко.

Суд констатује да су фотокопије извода из земљишних књига, као и уговор о продаји и куповини некретнина, верна оригиналу, па оригинале враћа браниоцу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

АДВ. ОГЊЕН РАДИЋ: Дакле, то је угледан човек и он верује у Ранка Момића као што верујем ја као његов бранилац, као што надам се верује и ово судско веће о чему ће заузети став приликом доношења пресуде, али судија молим Вас понављам то сваки пут и дужност ми је као његовом браниоцу да Вам поновим опет ништа од средстава овај човек није стекао, да је ишта крао на Косову имао би макар неког „Југа“ да га вози сада, а не би имао петоро деце, он има највише деце од свих нас у овој судници, истина има и највише жена, али од имовине нема ништа, апсолутно не постоји ни теоретска опасност да он може да бежи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: О бекству.

АДВ. ОГЊЕН РАДИЋ: Он има пријављено пребивалиште дакле у Србији, можете то гледати како год хоћете, али молим вас уколико одобрите његово пуштање из притвора он ће имати боравиште пријављено овде у Београду на тој адреси на којој сам ја сада Вама то дао. Алтернативно предлажем уколико сматрате да то није довољно, да овај мој предлог није довољан, алтернативно му изрекните меру забране напуштања места боравишта, регулисаћемо дакле саму пријаву боравишта исти дан дакле уколико му укинете притвор, дакле можете чак и рок да одредите. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Е сада да ли има још предлога? Изволите. Изволите.

АДВ. КРСТО БОБОТ: Бранилац оптуженог Богићевић Бобана. Иако сам свестан да није баш тајминг за предлог који ћу дати у варијанти првој с обзиром да сам данас примио решење суда од 25.09. где се продужава мера забране напуштања боравишта за Богићевић Бобана, мој први предлог је да судско веће размотри да ли заиста у односу на Богићевић Бобана и даље истински стоје разлози за даље трајање те мере, имајући у виду и чињенично стање у списима предмета, имајући у виду да ће мислим у децембру месецу бити већ две године како је он под овом мером за које време ниједанпут није прекршио обавезе из мере, увек је своје обавезе уредно извршавао, мислим да реално не постоји опасност од бекства, скривања и да је по мени ако су и раније постојали разлози, сада више не стоје разлози за ту меру и у том случају први предлог је да се та мера према њему укине. Ако суд закључи супротно ја имам предлог да

се та мера коригује а из разлога ајде да кажемо и хуманости и целисходности и породичних разлога, разлога посла. Наиме, Богићевић Бобан се запослио у међувремену он обавља посао и возача и има потребу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Београду?

АДВ. КРСТО БОБОТ: Да комуницира и ван Београда. У том смислу ћу вам предати и потврду од те фирме где он ради. Он не жели да крши судско решење и да га евентуално саобраћајна полиција заустави негде ван Београда, да се то констатује, да то не изазове неку можда прејаку реакцију супротне стране, а чини ми се да нови Законик о кривичном поступку дозвољава ту могућност јер код мере забране напуштања боравишта он алтернативно одређује да се може забранити да без одобрења напусти место боравка или територију Републике Србије. Мислим да би ако већ суд сматра да још увек није време да му се ова мера потпуно укине, да би евентуално могла да се преиначи тако да се Богићевић Бобану забрани напуштање територија Републике Србије и наравно уз обавезу да се периодично јавља полицијској некој управи, па је у том смислу то алтернативни предлог и доставићу вам ову потврду фирме где је заплесен, у два примерка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Бранилац опт. Богићевић Бобана доставља потврду о томе да се овај оптужени запослио, па предлаже да му се укине мера забране напуштања боравишта уз обавезу јављања или да се она замени забраном напуштања територије Републике Србије и суд констатује да је предата потврда фирме „Добар ветар“ д.о.о.

Је ли ово једна за тужиоца? И онда се примерак даје и тужиоцу. И сада ако нема још предлога да нам се тужилац изјасни. Има Момић Ранко, ајде.

ОПТ. РАНКО МОМИЋ: Добар дан. Ја сам хтео само поткрала се једна грешка и мом адвокату и Вама када ми продужујете притвор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

ОПТ. РАНКО МОМИЋ: Ја сам ухапшен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не продужавамо Вам ми, ванрасправно веће.

ОПТ. РАНКО МОМИЋ: Да, да, 14. јануара сам ухапшен, а изручен сам 19. априла, значи а пише ми тамо да сам и ухапшен и исти дан изручен, ја сам био доле три месеца и пет, шест дана у притвору у Спужу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. РАНКО МОМИЋ: Друга ствар хтео би за ово пуштање, ако може икако значи овде би се населио, овде би живео, не би ишао нигде даље, довео би породицу јер су у тешкој ситуацији деца и жена значи сигурни будите да нећу нигде да мрднем што се каже из куће, из улице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. РАНКО МОМИЋ: Тако ето то и друга ствар доле сам радио пријавни сам био значи радио сам пријављено у једној фирми нисам био непријављен и тако, ето то је само то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. РАНКО МОМИЋ: Хвала, толико о томе.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Оптужени Момић се придружује предлогу браниоца.

И сада пре него што пустим тужиоца, значи главни претрес 23.05.2012. године, транскрипт страна 11 од 11 страна, да се оптуженима Видоју и Вељку Корићанину мења мера обавезног јављања, односно забране напуштања уз обавезу јављања тако што се одређује да се једном месечно сваког понедељка између 7 и 9 јављају полицијским станицама на адреси то је тако, значи нема никакве грешке, прочитајте транскрипт. Тужиоче шта кажете за замену притвора блажом мером уз ове доказе које сте сада видели, а који ће од сада бити у списима?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У односу на окривљене који су у притвору и даље стоје основи по којима је притвор продужен последњи пут, то је тачка 1.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Замена, само замена.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Тако да се ја у том смислу противим тим предлозима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, шта кажете за замену, значи за замену се Ви изјашњавате, не да ли ћемо да им укинемо, да ли је одговарајућа замена забране напуштања?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Није одговарајућа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То сам и рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Заменик тужиоца за ратне злочине сматра да нема услова да се притвор против оптужених укине и замени блажом мером јер сматра да је једино притвор одговарајућа мера обезбеђења присуства оптужених и да притвор треба да егзистира из разлога који су везани за околност и тежину извршења дела као и узнемирење јавности.

И сада шта још?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ако су завршили одбрана и окривљени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми сада треба да одлучимо о томе и то је то.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да, ја бих пре тога само.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А за Богићевића за замену?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: За Богићевића се противим том предлогу управо из разлога овог што сам имао намеру да вам кажем, а то је да сам проширио оптужнице до сада подигнуте против окривљеног и о томе сачинио писани акт, и баш у тој проширеној оптужници, та проширена оптужница односи се на Богићевић Бобана, тако да мислим да нема услова због овога да се сад та мера замени блажом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дајте нам ту оптужницу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја сам припремио дакле овај акт и за окривљене и за вас и за браниоце.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Заменик тужиоца наводи да се противи забрани укидања мере оптуженом Богићевић Бобану, као и евентуалној замени ове мере јер наводи да је прецизирао и проширио, или само проширио.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја сам проширио у односу на све окривљене осим на окривљене Миладиновић Топлицу и Цветковић Звонимира.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Цветковић Звонимира.

Да је проширио оптужницу и предаје суду ову проширену оптужницу КТРЗ 4/10 од 27.09.2012. године, као и у довољном броју примерака за браниоце, у 25 примерака још предаје за браниоце и за оптужене, па сада се овај исти уручује, ова проширена оптужница уручује оптуженима и браниоцима од стране суда.

Е сада ћемо ми да то поделимо, онда ћемо ми сада да видимо само да ли има тога довољно и да изађемо да одлучимо и да видимо шта је то и шта ћемо да прочитамо од тога. Да ли има за пуномоћнике тужиоце?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Има.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има за све. Да ли су сви оптужени, добијају управу, пуномоћници. Ништа, изаћи ћемо. Док ово погледамо. То смо за чланове већа.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И хтео бих још да обавестим веће да сам на данашњи дан подигао оптужницу против Булатовић Дејана за.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али не оног нашег сведока него?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не оног нашег сведока него сведока који се, односно лице које се у овом поступку помиње по надимку Була и које на неки начин егзистира и виси у овом поступку све време од почетка овог претреса, за радње Ћушка, Љубенић и Захаћ. У том предмету налазе се оригинална документа која се тичу и овог предмета и овог проширења па због тога скрећем пажњу да се та оригинална документа налазе уз ову оптужницу КТО број 5/12.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И тамо је претпостављам предложено спајање са овим овде?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да, тамо је први предлог да се споји.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То се иначе дешава судбина овог предмета да сам, да је кренуто у поступак још почетком марта 2010. године, а да полако се један по један појављује да ли се крије или се не крије сада то нећу да улазим у то, примера ради ево и Мишић Сениша је последњи из ове групе ухапшен, скоро годину дана и 5 месеци се налазио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Надомак Београда.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али надомак Београда.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 19 километара. Ништа, да прочитамо ово и да се вратимо после паузе једно 10-так, 15 минута пауза да видимо шта ћемо сада да радимо. Може, а Крсто да мења.

Значи суд одређује паузу у трајању, ми после тога већ имамо друге обавезе поподне, значи до пола 2, у пола 2 се видимо.

Седите. Значи подељено је ово проширење оптужнице, па смо се, немам појма колико сте успели да прочитамо, ми нисмо то баш детаљно прочитали, у сваком случају веће је одбило предлог да се укине притвор и да се притвор замени неком блажом мером за Николића, Сокића, Мишића и Момића. Такође и за Божићевића и сада везано за ову оптужницу коју смо добили имате рок за одговор од 8 дана, значи рачунајте рок немојте да пропустите молим вас рок, значи 8 дана, сутра је петак онако како то иде онда ће одговор ићи на ванрасправно веће и видећемо шта је тамо и шта је то у овом спису другом и тако даље, како ће на крају веће одлучити о том предлогу за спајање, ванрасправно веће.

Наши следећи термини су значи шта год да се у међувремену деси везано за Ћушку и тако даље и за ово по чему сада поступамо, а видећемо кажем вам како ће то да буде и по овој проширеној оптужници, следећи термини су нам поподне и то од 29. октобра, 30, 31, 01. и 02. новембар поподне иста ова, јесте, јесте, да, да, свих пет дана и то је то. Имаћете. Ова двојка, поподне. Значи овако шта у међувремену, ово ћете добити донесите ЦД-ове значи да вам нарежемо, читанке ћемо да узмемо па да нарезујемо, ко хоће у фотокопији, дакле ове доказе које имамо, које, данас што сте добили списак, то погледајте. Што се тиче ових других ствари значи по овој проширеној оптужници видећемо како ће кажем вам то да буде, и каква ће бити одлука и да ли ћете слати или нећете слати одговоре, то у сваком случају то данас не би требало ни да кажемо, видите овде ове предлоге. И свакако ћемо нешто тада, свакако ћемо тада нешто радити и то је то. Видећемо како ће то сад све да испадне.

Дакле, данашњи претрес је завршен, наредни се заказује за недељу која је почиње са 29.10. до 02.11. од 14,30 у судници број 2.

Оптужени који се бране са слободе морају да дођу, и то је то, видимо се тада.

Довршено у 13,49.

Записничар

Председник већа-судија